

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Συμβούλιο	
97/C 188/01	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 24/97, της 24ης Απριλίου 1997, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την έκδοση απόφασης του Συμβουλίου, σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την υποστήριξη μη κυβερνητικών οργανισμών που αναπτύσσουν δραστηριότητα κυρίως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος	1
97/C 188/02	Κοινή θέση (ΕΚ) αριθ. 25/97, της 29ης Απριλίου 1997, που καθορίστηκε από το Συμβούλιο με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας για την έκδοση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών	9

I

(Ανακοινώσεις)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 24/97

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 24 Απριλίου 1997

για την έκδοση της απόφασης αριθ. .../97/ΕΚ του Συμβουλίου, της ... σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την υποστήριξη μη κυβερνητικών οργανισμών που αναπτύσσουν δραστηριότητα κυρίως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος

(97/C 188/01)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 130 Σ παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 189 Γ της συνθήκης⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι η συνθήκη προβλέπει την ανάπτυξη και την εφαρμογή μιας κοινοτικής πολιτικής περιβάλλοντος και εκθέτει τους στόχους και τις αρχές που θα πρέπει να τη διέπουν·
- (2) ότι, με το από 1ης Φεβρουαρίου 1993 ψήφισμα του Συμβουλίου και των αντιπροσώπων των κυβερνήσεων των κρατών μελών, συνελθόντων στα πλαίσια του Συμβουλίου⁽⁴⁾, καθιερώνεται κοινοτικό πρόγραμμα πολιτικής και δράσης για το περιβάλλον και τη βιώσιμη ανάπτυξη (πέμπτο πρόγραμμα δράσης)·
- (3) ότι, σύμφωνα με την από 30 Ιουνίου 1982 κοινή δήλωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβου-

λίου και της Επιτροπής, όσον αφορά διάφορα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί η καλύτερη λειτουργία της διαδικασίας του προϋπολογισμού⁽⁵⁾, η εκτέλεση εγγεγραμμένων πιστώσεων για κάθε νέα σημαντική κοινοτική δράση απαιτεί την προηγούμενη έκδοση νομικού μέσου·

- (4) ότι, με την ανακοίνωσή της προς την αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή σχετικά με νομικές βάσεις και ανώτατα ποσά, η Επιτροπή αναλαμβάνει να προτείνει για νομική βάση που να καλύπτει τις επιχορηγήσεις οι οποίες δίδονται βάσει του άρθρου Β 4-3 0 6 (ευαισθητοποίηση και επιχορηγήσεις) του προϋπολογισμού·
- (5) ότι οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί (ΜΚΟ) που αναπτύσσουν δραστηριότητα στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος μπορούν να συμβάλουν στην κοινοτική πολιτική περιβάλλοντος, που καθορίζεται στο άρθρο 130 Ρ της συνθήκης·
- (6) ότι θα πρέπει να ενθαρρύνεται η εκ μέρους των ΜΚΟ λήψη συγκεκριμένων μέτρων προστασίας του περιβάλλοντος και ευρύτερης συνειδητοποίησης αυτής της ανάγκης·
- (7) ότι θα πρέπει να ενισχυθούν οι δυνατότητες των εθνικών, περιφερειακών και τοπικών ΜΚΟ για ανταλλαγή απόψεων, προβληματισμών και πιθανών λύσεων σε περιβαλλοντικά προβλήματα κοινοτικής διάστασης·
- (8) ότι, σύμφωνα με το πέμπτο πρόγραμμα δράσης, όλοι οι σχετικοί παράγοντες, της Επιτροπής και των περιβαλλοντικών οργανισμών συμπεριλαμβανομένων, θα πρέπει να αναλάβουν συντονισμένες δράσεις καθώς

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 104 της 3. 4. 1997, σ. 11 και σ. 15.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 204 της 15. 7. 1996, σ. 1.

⁽³⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 1996 (ΕΕ αριθ. C 362 της 2. 12. 1996, σ. 130) κοινή θέση του Συμβουλίου της 24ης Απριλίου 1997 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 138 της 17. 5. 1993, σ. 1.

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 194 της 28. 7. 1982, σ. 1.

και να μοιραστούν τις ευθύνες για την επίτευξη του στόχου της βιώσιμης ανάπτυξης·

- (9) ότι ο ρόλος των ευρωπαϊκών περιβαλλοντικών ΜΚΟ είναι ουσιαστικός για τη συντονισμένη ενημέρωση της Επιτροπής με πληροφορίες και απόψεις επί των νέων και διαφαινόμενων προοπτικών, όπως σε ό,τι αφορά την προστασία της φύσης και τα διασυννοριακά περιβαλλοντικά προβλήματα που δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν ή δεν αντιμετωπίζονται πλήρως σε επίπεδο κράτους μέλους ή σε κατώτερο επίπεδο·
- (10) ότι, συνεπώς, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, θα πρέπει να θεσπιστεί πρόγραμμα δράσης για ενθάρρυνση των δραστηριοτήτων των ευρωπαϊκών περιβαλλοντικών ΜΚΟ·
- (11) ότι οι περιβαλλοντικοί ΜΚΟ συχνά χρησιμοποιούν εθελοντική εργασία και δέχονται δωρεές σε είδος· ότι, κατά την εξέταση των εσόδων και εξόδων τους καθώς και των αιτήσεων οικονομικής ενίσχυσης τις οποίες υποβάλλουν, μπορεί να συνεκτιμάται το ιδιαίτερο αυτό χαρακτηριστικό των λογιστικών συστημάτων τους (μέχρι ποσοστού 10% των συνολικών επιλέξιμων δαπανών)·
- (12) ότι η οικονομική στήριξη θα πρέπει να σχεδιάζεται με τρόπο που να λαμβάνει υπόψη την ανάγκη διαφάνειας όσον αφορά τη χρήση της·
- (13) ότι είναι σημαντικό να καθοριστούν προτεραιότητες στους τομείς δραστηριότητας τους οποίους μπορεί να στηρίξει το κοινοτικό πρόγραμμα·
- (14) ότι είναι ανάγκη να καθοριστούν λεπτομερείς κανόνες που θα διέπουν την κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση στο πλαίσιο του προγράμματος·
- (15) ότι θα πρέπει να υπάρξει διάταξη για τη συνέχιση ή τον τεματισμό του προγράμματος έπειτα από τις 31 Δεκεμβρίου 2001·
- (16) ότι θα πρέπει να δημιουργηθεί ένας μηχανισμός προσαρμογής της παρεχόμενης κοινοτικής ενίσχυσης στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των προς στήριξη μέτρων·
- (17) ότι είναι ανάγκη να θεσπιστούν αποτελεσματικές μέθοδοι παρακολούθησης, εκτίμησης και αξιολόγησης και να εξασφαλιστεί επαρκής ενημέρωση των πιθανών δικαιούχων και του κοινού·
- (18) ότι, με βάση την πείρα που θα αποκτηθεί κατά τα τρία πρώτα έτη υλοποίησης, θα πρέπει να γίνει εκτίμηση της λειτουργίας του προγράμματος ώστε να κριθεί κατά πόσον πρέπει να συνεχιστεί·
- (19) ότι ένα ποσό δημοσιονομικής αναφοράς κατά την έννοια του σημείου 2 της δήλωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής της 6ης Μαρτίου 1995, εγγράφεται στην παρούσα απόφαση για όλη τη διάρκεια του προγράμματος, χωρίς να θίγονται οι αρμοδιότητες της αρχής που είναι αρμόδια για τον προϋπολογισμό όπως καθορίζονται στη συνθήκη,

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ:

Άρθρο 1

Θεσπίζεται κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την προώθηση των ΜΚΟ που προσπατούν το περιβάλλον. Γενικός στόχος του παρόντος προγράμματος είναι η προώθηση των δραστηριοτήτων των ΜΚΟ που αναπτύσσουν δραστηριότητα κυρίως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος σε ευρωπαϊκή κλίμακα συμβάλλοντας στην ανάπτυξη και εφαρμογή της κοινοτικής πολιτικής και νομοθεσίας για το περιβάλλον.

Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης, ως περιβαλλοντικοί ΜΚΟ νοούνται οι ανεξάρτητοι και μη κερδοσκοπικοί οργανισμοί που αναπτύσσουν δραστηριότητα κυρίως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος, με περιβαλλοντικό στόχο που αποβλέπει στην κοινή ωφέλεια.

Άρθρο 2

1. Οι τομείς δραστηριότητας που επιλέγονται για χρηματοδοτική ενίσχυση εκ μέρους της Κοινότητας ορίζονται στο παράρτημα.

2. Κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση μπορεί να παρέχεται για κοινοτικού ενδιαφέροντος δραστηριότητες, οι οποίες συμβάλλουν σημαντικά στην περαιτέρω ανάπτυξη και υλοποίηση της περιβαλλοντικής πολιτικής και νομοθεσίας της Κοινότητας και πληρούν τις αρχές που διέπουν το πέμπτο πρόγραμμα δράσης.

Η ενίσχυση που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο καλύπτει, ιδίως, τις ενημερωτικές εκστρατείες και δραστηριότητες, την υποδομή πληροφόρησης και τεκμηρίωσης, έργα επίδειξης και συντονιστικές δραστηριότητες των περιβαλλοντικών ΜΚΟ που αναλαμβάνονται με πρωτοβουλία των ίδιων των οργανισμών.

Άρθρο 3

1. Η Επιτροπή προσδιορίζει τις κατά προτεραιότητα δραστηριότητες που θα υλοποιηθούν στο πλαίσιο των τομέων δραστηριότητας που ορίζονται στο παράρτημα.

2. Οι δραστηριότητες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 επιλέγονται βάσει γενικών κριτηρίων, όπως:

- η υγιής σχέση κόστους-ωφέλειας,
- η πολλαπλασιαστική επίπτωση διαρκείας σε ευρωπαϊκό επίπεδο,
- η ουσιαστική και ισόρροπη συνεργασία μεταξύ των διάφορων εταίρων όσον αφορά τον προγραμματισμό και την εκτέλεση των δραστηριοτήτων καθώς και την οικονομική συμμετοχή,
- η συμβολή σε μια πολυεθνική προσέγγιση.

3. Η Επιτροπή προσδιορίζει τα επιπλέον κριτήρια που πρέπει να χρησιμοποιούνται για την επιλογή των προς χρηματοδότηση δραστηριοτήτων.

Άρθρο 4

Η χρηματοδοτική ενίσχυση συνίσταται στη χρηματική συνεισφορά εκ μέρους της Κοινότητας για δραστηριότητες περιβαλλοντικών ΜΚΟ. Χρηματική συνεισφορά για κάλυψη διοικητικών δαπανών μπορεί να εξεταστεί μόνο για ΜΚΟ που αναπτύσσουν δραστηριότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος εργασιών τους.

Άρθρο 5

Η Επιτροπή εγγυάται τη συνάφεια, συνέπεια και συμπληρωματικότητα μεταξύ κοινοτικών δραστηριοτήτων και έργων υλοποίησης του παρόντος προγράμματος, αφενός, και λοιπών κοινοτικών προγραμμάτων και πρωτοβουλιών, αφετέρου.

Άρθρο 6

1. Το παρόν πρόγραμμα αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 1998 και λήγει την 31η Δεκεμβρίου 2001.

Το ποσό της δημοσιονομικής αναφοράς για την εκτέλεση του παρόντος προγράμματος για το διάστημα 1998-2001 είναι 10,6 εκατομμύρια Ecu.

Η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τις ετήσιες πιστώσεις μέσα στα όρια των δημοσιονομικών προοπτικών.

2. Η συνολική κοινοτική ενίσχυση δεν υπερβαίνει, κατ' αρχήν, το 50 % του προϋπολογισμού των δραστηριοτήτων και των διοικητικών δαπανών σύμφωνα με το άρθρο 4.

3. Η κοινοτική ενίσχυση καλύπτει δραστηριότητες οι οποίες πρόκειται να λάβουν χώρα κατά το έτος της χρηματικής συνεισφοράς ή αργότερα.

Άμισθη εργασία ή δωρεές σε είδος, εφόσον είναι δεόντως τεκμηριωμένες, μπορεί να λαμβάνονται υπόψη μέχρι ύψους 10 % των συνολικών επιλέξιμων δαπανών, κατά την εκτίμηση των εσόδων και εξόδων των περιβαλλοντικών ΜΚΟ.

Άρθρο 7

1. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση όπου περιγράφονται οι δραστηριότητες που θα χρηματοδοτηθούν κατά προτεραιότητα και αναφέρονται λεπτομερώς τα κριτήρια επιλογής και κρίσης και η διαδικασία έγκρισης και εφαρμογής.

2. Προτάσεις για προς χρηματοδότηση δραστηριότητες υποβάλλονται στην Επιτροπή από περιβαλλοντικούς ΜΚΟ που ασκούν δραστηριότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο και προωθούν μέτρα για την προστασία του περιβάλλοντος τα οποία παρουσιάζουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την Κοινότητα.

3. Η πρόσκληση για την υποβολή προτάσεων για δραστηριότητες που θα ενταχθούν στο παρόν πρόγραμμα δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* πριν από την 31η Ιανουαρίου εκάστου έτους.

Επειτα από εκτίμηση των προτάσεων, η Επιτροπή αποφασίζει πριν από την 31η Μαΐου σχετικά με τις δραστηριότητες που θα χρηματοδοτήσει. Την απόφαση αυτή ακολουθεί η σύναψη συμφωνίας με τους δικαιούχους που είναι υπεύθυνοι για την υλοποίηση, σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των εταίρων.

4. Το ποσό, οι διαδικασίες και οι έλεγχοι της χρηματοδοτικής ενίσχυσης, καθώς και όλες οι αναγκαίες τεχνικές προϋποθέσεις χορήγησης της ενίσχυσης προσδιορίζονται βάσει του γενικού προγράμματος εργασιών του δικαιούχου και, ιδίως, της φύσης και της μορφής της εγκριθείσας δραστηριότητας και περιλαμβάνονται στη συμφωνία που συνάπτεται με τους δικαιούχους.

Άρθρο 8

1. Προς εξασφάλιση της επιτυχίας των δραστηριοτήτων που διεξάγονται από τους περιβαλλοντικούς ΜΚΟ οι οποίοι λαμβάνουν χρηματοδοτική ενίσχυση από την Κοινότητα, η Επιτροπή λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε:

- να ελέγχεται η σωστή υλοποίηση των δραστηριοτήτων που προτάθηκαν στην Επιτροπή,
- να προλαμβάνονται και να αντιμετωπίζονται οι παρατυπίες,
- να ανακτώνται ποσά αχρεωστήτως καταβληθέντα, λόγω απάτης ή αμέλειας.

2. Με την επιφύλαξη των ελέγχων που διενεργούνται από το Ελεγκτικό Συνέδριο κατ' εφαρμογή του άρθρου 188 Γ της συνθήκης ή επιθεωρήσεων που διενεργούνται κατ' εφαρμογή του άρθρου 209 στοιχείο γ) της συνθήκης, υπάλληλοι και λοιπό προσωπικό της Επιτροπής μπορούν να διενεργούν επιτόπου ελέγχους, συμπεριλαμβανομένων δειγματοληπτικών ελέγχων, σε δραστηριότητες που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος.

Η Επιτροπή ενημερώνει προκαταβολικά τον δικαιούχο για τη διενέργεια του επιτόπου ελέγχου, εκτός εάν υπάρχουν σαφείς ενδείξεις απάτης και/ή κατάχρησης.

3. Ο δικαιούχος χρηματοδοτικής ενίσχυσης θέτει στη διάθεση της Επιτροπής όλα τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τις δαπάνες, επί μια πενταετία μετά την τελευταία πληρωμή που αφορά συγκεκριμένη δραστηριότητα.

Άρθρο 9

1. Η Επιτροπή μπορεί να μειώσει, να αναστείλει ή να ανακτήσει το ποσό της χρηματοδοτικής ενίσχυσης που χορηγήθηκε για μια δραστηριότητα εάν διαπιστώσει παρατυπίες ή εάν γίνει γνωστό ότι, χωρίς να ζητηθεί η έγκριση της Επιτροπής, η δραστηριότητα τροποποιήθηκε σημαντικά κατά τρόπο που αντιστρατεύεται τους όρους υλοποίησής της.

2. Εάν δεν τηρήθηκαν οι προθεσμίες ή εάν μέρος μόνο της χορηγηθείσας χρηματοδοτικής ενίσχυσης αιτιολογείται με βάση την πρόοδο υλοποίησης μιας δραστηριότητας, η Επιτροπή ζητεί από το δικαιούχο να υποβάλει τις παρατη-

ρήσεις του εντός ορισμένου χρόνου. Εάν ο δικαιούχος δεν δώσει ικανοποιητική απάντηση, η Επιτροπή μπορεί να ακυρώσει το υπόλοιπο της χρηματοδοτικής ενίσχυσης και να ζητήσει άμεση απόδοση των ήδη καταβληθέντων ποσών.

3. Κάθε ποσό που καταβλήθηκε αχρεωστήτως πρέπει να αποδίδεται στην Επιτροπή. Ποσά που δεν αποδίδονται εγκαίρως μπορούν να προσαυξάνονται με τόκους. Η Επιτροπή θεσπίζει λεπτομερείς κανόνες για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 10

1. Η Επιτροπή μεριμνά για την αποτελεσματική παρακολούθηση της υλοποίησης των δραστηριοτήτων που χρηματοδοτούνται από την Κοινότητα. Η παρακολούθηση λαμβάνει χώρα βάσει εκθέσεων οι οποίες ακολουθούν τις διαδικασίες που συμφωνούνται μεταξύ της Επιτροπής και του δικαιούχου και περιλαμβάνει επίσης δειγματοληπτικούς ελέγχους.

2. Για κάθε δραστηριότητα, ο δικαιούχος υποβάλλει στην Επιτροπή έκθεση εντός τριών μηνών από την ολοκλήρωση της δραστηριότητας. Η Επιτροπή καθορίζει τη μορφή και το περιεχόμενο της έκθεσης αυτής.

Άρθρο 11

Κατάλογος των δικαιούχων και των δραστηριοτήτων που χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του παρόντος προγράμματος.

τος, μαζί με τα χορηγηθέντα ποσά, δημοσιεύεται κάθε χρόνο στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

1. Κάθε χρόνο, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση για την πορεία υλοποίησης του παρόντος προγράμματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

2. Το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή υποβάλλει προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την υλοποίηση του παρόντος προγράμματος, η οποία καλύπτει τα τρία πρώτα έτη εάν χρειάζεται, υποβάλλει προτάσεις για τυχόν αναπροσαρμογές που πρέπει να γίνουν με προοπτική τη συνέχιση ή όχι του προγράμματος.

Το Συμβούλιο, σύμφωνα με τη συνθήκη, αποφασίζει σχετικά με τη συνέχιση του προγράμματος από την 1η Ιανουαρίου 2002 και μετά.

Άρθρο 13

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να εφαρμόζεται την 1η Ιανουαρίου 1998 και καλύπτει τετραετή περίοδο.

...

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την υποστήριξη μη κυβερνητικών οργανισμών που αναπτύσσουν δραστηριότητα κυρίως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος

Ανάλυση των τομέων δραστηριότητας οι οποίοι είναι επιλέξιμοι για κοινοτική χρηματοδοτική ενίσχυση	Κατανομή των πόρων 100 %
A. Πληροφόρηση επί θεμάτων περιβάλλοντος — Προώθηση του διαλόγου και της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ περιβαλλοντικών οργανισμών που αναπτύσσουν δραστηριότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, και κοινοτικών οργάνων — Ανάπτυξη υποδομής για την πληροφόρηση και την τεκμηρίωση επί θεμάτων προστασίας του περιβάλλοντος, για χρησιμοποίηση από τον επαγγελματικό κόσμο και τους υπεύθυνους για τη διαμόρφωση πολιτικής και για τη διάδοση των πληροφοριών σε προκαθορισμένες ομάδες-στόχους	40 %
B. Ανάλυση περιβαλλοντικών δραστηριοτήτων — Υποστήριξη και συντονισμός περιβαλλοντικών έργων για αύξηση της πολλαπλασιαστικής επίπτωσης των αποτελεσμάτων του έργου — Εκπόνηση εκθέσεων σχετικά με τη στάθμη, το εύρος και τη φύση των περιβαλλοντικών προβλημάτων τα οποία θα μπορούσαν να αντιμετωπιστούν σε κοινοτικό επίπεδο και ως προς τα οποία η Κοινότητα θα μπορούσε να είναι περισσότερο δραστήρια — Εκπόνηση αναλυτικών εκθέσεων σχετικά με την ενσωμάτωση της περιβαλλοντικής διάστασης σε άλλους τομείς κοινοτικών πολιτικών	40 %
Γ. Συνεργασία μεταξύ παραγόντων στον τομέα του περιβάλλοντος και ΜΚΟ που αναπτύσσουν δραστηριότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο — Προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των εταίρων που προσδιορίζονται στο πέμπτο πρόγραμμα δράσης για το περιβάλλον — Προώθηση της πολυτομεακής προσέγγισης για την προστασία του περιβάλλοντος — Στο πλαίσιο της αρχής της επικουρικότητας, συμπλήρωση των κοινοτικών προγραμμάτων με εθνικές, περιφερειακές και τοπικές περιβαλλοντικές δραστηριότητες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα	20 %
Επιχειρησιακές δραστηριότητες	70 %
Διοικητική υποστήριξη	30 %
	100 %

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Στις 11 Δεκεμβρίου 1995 η Επιτροπή διαβίβασε στο Συμβούλιο την αρχική της πρόταση απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με ένα κοινοτικό πρόγραμμα δράσης για την υποστήριξη μη κυβερνητικών οργανισμών (ΜΚΟ) που αναπτύσσουν δραστηριότητα κυρίως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος, η οποία βασίζεται στο άρθρο 130 Σ παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ⁽¹⁾.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έδωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 13 Νοεμβρίου 1996⁽²⁾, προτείνοντας 21 τροπολογίες (από τις οποίες 12 έγιναν δεκτές, εξ ολοκλήρου, εν μέρει ή κατ' αρχήν από την Επιτροπή).

Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έδωσε τη γνώμη της στις 24 Απριλίου 1996⁽³⁾.

Η Επιτροπή, αφού έλαβε τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, υπέβαλε την τροποποιημένη πρότασή της στο Συμβούλιο στις 11 Φεβρουαρίου 1997⁽⁴⁾.

3. Στις 24 Απριλίου 1997 το Συμβούλιο καθόρισε κοινή θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Γ της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

4. Στόχος της πρότασης είναι να σταθεροποιηθεί από νομική και χρηματοδοτική άποψη η ήδη υφισταμένη πρακτική συγχρηματοδότησης των δραστηριοτήτων ορισμένων ΜΚΟ που αναπτύσσουν δραστηριότητα κυρίως στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος σε ευρωπαϊκό επίπεδο, θεσπίζοντας για το σκοπό αυτό ένα τετραετές κοινοτικό πρόγραμμα δράσης.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**5. Γενικές παρατηρήσεις**

Η κοινή θέση βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στην τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής.

Για την εξέταση της παρούσας πρότασης και τον καθορισμό της κοινής του θέσης, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη του τα εξής κύρια σημεία:

- α) να εξασφαλιστεί όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διαφάνεια και έλεγχος των διαφόρων σταδίων εφαρμογής του προγράμματος, χωρίς να θεσπιστούν επαχθείς διαδικασίες, λαμβάνοντας υπόψη το σχετικά μικρό προβλεπόμενο ποσό (10,6 εκατομμύρια Ecu ως ποσό δημοσιονομικής αναφοράς που ορίστηκε στην κοινή θέση του Συμβουλίου)
- β) να προσδιοριστούν όσο το δυνατόν σαφέστερα οι πιθανοί δικαιούχοι, δηλαδή οι ΜΚΟ για το περιβάλλον που αναπτύσσουν δραστηριότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο, π.χ. με την υπόδειξη που ήδη περιέχεται στο νομοθετικό κείμενο, ορισμένων γενικών κριτηρίων για την επιλογή των δραστηριοτήτων που πρόκειται να συγχρηματοδοτηθούν, χωρίς να υπάρχει υπερβολική αυστηρότητα η οποία ενδέχεται να αποβεί εις βάρος της ουσιαστικής εφαρμογής του προγράμματος.

Όσον αφορά άλλα σημεία περισσότερο τεχνικής φύσεως, η πρόταση της Επιτροπής βελτιώθηκε από το Συμβούλιο κυρίως όσον αφορά τη χρήση ενιαίας ορολογίας σε όλο το κείμενο για λόγους σαφήνειας (π.χ.: χρησιμοποιείται συνεχώς ο όρος «δραστηριότητα» ενώ προηγουμένως χρησιμοποιούνταν αδιακρίτως οι όροι «δραστηριότητα» και «δράση», αντι-

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 104 της 3. 4. 1997, σ. 11.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 362 της 2. 12. 1996, σ. 130.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 204 της 15. 7. 1996, σ. 1.

⁽⁴⁾ ΕΕ αριθ. C 104 της 3. 4. 1997, σ. 15.

καταστάθηκε η λέξη «επιδοτήσεις» από τις λέξεις «χρηματοδοτική συνδρομή» και «χρηματοδοτική συμβολή» όπως αρμόζει), καθώς και όσον αφορά τη σαφή επισήμανση διαδικασιών και προθεσμιών (π.χ. για τη διάρκεια και τη συνέχιση ή διακοπή του προγράμματος).

6. Ειδικές παρατηρήσεις

Οι κύριες αλλαγές στο κείμενο της πρότασης έχουν ως εξής:

Προοίμιο

Δεδομένου ότι το Συμβούλιο καθόρισε το ποσό της δημοσιονομικής αναφοράς στο κυρίως μέρος του νομοθετικού κειμένου (άρθρο 6), προσετέθη στο προοίμιο, για λόγους συνοχής, νέα αιτιολογική παράγραφος (η τελευταία) στην οποία γίνεται μνεία του ποσού αυτού κατά την έννοια του σημείου 2 της δήλωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 6ης Μαρτίου 1995.

Επιπλέον, απαλείφθηκε η αναφορά στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει» και στην αρχή της επικουρικότητας από την αιτιολογική παράγραφο για τους τομείς δραστηριότητας με προτεραιότητα (επί του παρόντος αριθ. 13), διότι σε άλλες αιτιολογικές παραγράφους (αριθ. 5 και αριθ. 10 στο παρόν κείμενο) γίνεται ήδη ρητή ή/και σιωπηρή μνεία των αρχών αυτών.

Άρθρο 1

Έγινε μια μικρή τροποποίηση της πρώτης παραγράφου του άρθρου με την οποία διευκρινίζεται η συμβολή των οικείων ΜΚΟ στην ανάπτυξη και εφαρμογή της πολιτικής και νομοθεσίας για το περιβάλλον. Επιπλέον, ευθυγραμμίστηκε η ορολογία με τον τίτλο της πρότασης.

Έγινε μια μικρή τροποποίηση στην τελευταία παράγραφο του άρθρου αυτού που περιλαμβάνει τον ορισμό των περιβαλλοντικών ΜΚΟ για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης (προτιμήθηκε η λέξη «ανεξάρτητοι» από τη λέξη «ιδιωτικοί»).

Άρθρο 2

Έγινε μια μικρή τροποποίηση της παραγράφου 2 αυτού του άρθρου ώστε να συμπεριληφθεί επίσης μνεία της νομοθεσίας για το περιβάλλον (επιπλέον της πολιτικής), για λόγους συνοχής με την αναθεωρημένη διατύπωση της πρώτης παραγράφου του άρθρου 1.

Άρθρο 3

Προσετέθη παράγραφος 2, στο άρθρο αυτό, στην οποία υποδεικνύονται ορισμένα γενικά κριτήρια για την επιλογή των δραστηριοτήτων που πρόκειται να συγχρηματοδοτηθούν δυνάμει του προγράμματος. Το Συμβούλιο τροποποίησε σχετικά την πρόταση της Επιτροπής εισάγοντας στο νομοθετικό κείμενο τέτοια γενικά κριτήρια, σύμφωνα και με τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [συγκεκριμένα, προταθείσα τροπολογία αριθ. 9 και κυρίως τα κριτήρια α), β) και γ)].

Άρθρο 4

Τροποποιήθηκε το άρθρο ώστε να καταστεί σαφέστερη η διάκριση μεταξύ των δραστηριοτήτων των ΜΚΟ και των σχετικών διοικητικών δαπανών όσον αφορά τη διάθεση κεφαλαίων από την Κοινότητα και να εξασφαλιστεί ότι η χρηματοδοτική συνδρομή για κάλυψη διοικητικών δαπανών των ΜΚΟ θα εξετάζεται μόνον στο πλαίσιο του γενικού προγράμματος εργασιών τους.

Άρθρο 6

Το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε ως εξής:

Παράγραφος 1: καθορισμός του ποσού δημοσιονομικής αναφοράς για την εκτέλεση του παρόντος προγράμματος για το διάστημα 1998-2001, το οποίο ανέρχεται σε 10,6 εκατομμύρια Ecu. Στη διάταξη αυτή προσδιορίζεται επίσης ότι η αρμόδια για τον προϋπολογισμό αρχή εγκρίνει τις ετήσιες πιστώσεις μέσα στα όρια των δημοσιονομικών προοπτικών.

Η Επιτροπή διαφώνησε με το Συμβούλιο ως προς αυτό το συγκεκριμένο σημείο του καθορισμού του ποσού δημοσιονομικής αναφοράς στο νομοθετικό κείμενο.

Παράγραφος 2: η συνολική κοινοτική ενίσχυση αποφασίστηκε να μην υπερβαίνει το 50 % του προϋπολογισμού των δραστηριοτήτων και των διοικητικών δαπανών των ΜΚΟ. Η αρχική πρόταση της Επιτροπής προέβλεπε 40 % και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είχε προτείνει 60 % το οποίο δέχτηκε η Επιτροπή στην τροποποιημένη της πρόταση.

Το Συμβούλιο εκτιμά ότι το 50 % αποτελεί ασφαλές όριο για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας των ΜΚΟ.

Επιπλέον, προσετέθη ρητή παραπομπή στο άρθρο 4.

Άρθρο 11

Δεδομένης της φύσης του προγράμματος που αποσκοπεί στην παροχή χρηματοδοτικής συνδρομής σε ΜΚΟ μέσω συγχρηματοδότησης (ορισμένων) δραστηριοτήτων τους, το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με την προσθήκη των δικαιούχων και των χορηγουμένων ποσών στον κατάλογο των δραστηριοτήτων που δημοσιεύει κάθε χρόνο η Επιτροπή στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 12

Το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε από το Συμβούλιο με την προσθήκη της παραγράφου 1 η οποία θεσπίζει υποχρέωση της Επιτροπής να υποβάλλει κάθε χρόνο έκθεση για την πορεία υλοποίησης του προγράμματος στο Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Αυτή η νέα υποχρέωση έχει ως στόχο να ενισχύσει τη συνεχή παρακολούθηση της υλοποίησης του προγράμματος και συνεπώς να συμπληρώσει τη διάταξη της δεύτερης παραγράφου του ίδιου άρθρου η οποία αφορά έκθεση της Επιτροπής για τα τρία πρώτα έτη διάρκειας του προγράμματος που θα χρησιμεύσει ως βάση για τυχόν συνέχιση του προγράμματος πέραν της πρώτης τετραετίας.

ΚΟΙΝΗ ΘΕΣΗ (ΕΚ) αριθ. 25/97

που καθορίστηκε από το Συμβούλιο στις 29 Απριλίου 1997

για την έκδοση της οδηγίας 97/.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της ... σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη της εσωτερικής αγοράς κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών

(97/C 188/02)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και ιδίως, το άρθρο 57 παράγραφος 2, το άρθρο 66 και το άρθρο 100 Α,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾,τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽²⁾,τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών⁽³⁾,Αποφασίζοντας με τη διαδικασία του άρθρου 189 Β της συνθήκης⁽⁴⁾,

Έχοντας υπόψη:

το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 22ας Ιανουαρίου 1993, σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για την ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς των ταχυδρομικών υπηρεσιών⁽⁵⁾,

το ψήφισμα του Συμβουλίου, της 7ης Φεβρουαρίου 1994, σχετικά με την ανάπτυξη των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών⁽⁶⁾,

Εκτιμώντας:

- (1) ότι πρέπει να υιοθετηθούν μέτρα που αποσκοπούν στην εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς, σύμφωνα με το άρθρο 7 Α της συνθήκης· ότι αυτή η αγορά αποτελεί ένα χώρο χωρίς εσωτερικά σύνορα, όπου διασφαλίζεται η ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, προσώπων, υπηρεσιών και κεφαλαίων·
- (2) ότι η εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς στον ταχυδρομικό τομέα είναι αποδεδειγμένη σημασία για την οικονομική και κοινωνική συνοχή της Κοινότητας, δεδομένου ότι οι ταχυδρομικές υπηρεσίες αποτελούν ένα ουσιαστικό μέσο επικοινωνίας και ανταλλαγών·
- (3) ότι η Επιτροπή υπέβαλε στις 11 Ιουνίου 1992 Πράσινη Βίβλο για την ανάπτυξη της ενιαίας αγοράς των

ταχυδρομικών υπηρεσιών και, στις 2 Ιουνίου 1993, ανακοίνωση σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την ανάπτυξη των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών·

- (4) ότι η Επιτροπή προέβη σε εκτεταμένες δημόσιες διαβουλεύσεις επί των πτυχών των ταχυδρομικών υπηρεσιών που παρουσιάζουν κοινοτικό ενδιαφέρον και ότι οι ενδιαφερόμενες πλευρές του ταχυδρομικού τομέα υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους·
- (5) ότι η παρούσα έκταση των καθολικών ταχυδρομικών υπηρεσιών, καθώς και οι συνθήκες υπό τις οποίες παρέχονται διαφέρουν σημαντικά από το ένα κράτος μέλος στο άλλο· ότι, ειδικότερα, οι επιδόσεις ως προς την ποιότητα των υπηρεσιών είναι εξαιρετικά άνισες μεταξύ των κρατών μελών·
- (6) ότι οι διασυνοριακές ταχυδρομικές επικοινωνίες δεν ανταποκρίνονται πάντοτε στις προσδοκίες των χρηστών και των ευρωπαίων πολιτών και ότι η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών στο πλαίσιο των κοινοτικών διασυνοριακών ταχυδρομικών υπηρεσιών δεν είναι σήμερα ικανοποιητική·
- (7) ότι οι διαπιστωθείσες ανισότητες στον τομέα των ταχυδρομείων έχουν σημαντικές επιπτώσεις στους τομείς δραστηριοτήτων που εξαρτώνται ιδιαίτερα από τις ταχυδρομικές υπηρεσίες και αποτελούν όντως τροχοπέδη για την εσωτερική συνοχή της Κοινότητας, διότι οι περιοχές που δεν διαθέτουν ταχυδρομικές υπηρεσίες ικανοποιητικής ποιότητας υστερούν, από άποψη τόσο αποστολής της αλληλογραφίας, όσο και διανομής των αγαθών·
- (8) ότι είναι απαραίτητο να ληφθούν μέτρα που να αποσκοπούν στη διασφάλιση σταδιακής και ελεγχόμενης ελευθέρωσης της αγοράς και σωστής ισορροπίας κατά την εφαρμογή των, προκειμένου να εξασφαλιστεί, σε όλη την Κοινότητα, στο πλαίσιο του σεβασμού των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας, η ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών στον ίδιο τον τομέα των ταχυδρομείων·
- (9) ότι, κατά συνέπεια, απαιτείται δράση σε κοινοτικό επίπεδο που θα αποβλέπει σε μεγαλύτερη εναρμόνιση των προϋποθέσεων που διέπουν τον τομέα των ταχυδρομείων και πρέπει επομένως να καθιερωθούν κοινοί κανόνες·
- (10) ότι, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, πρέπει να καθιερωθεί σε κοινοτικό επίπεδο ένα σύνολο γενικών αρχών, ενώ ο καθορισμός των συγκεκριμένων διαδικασιών πρέπει να επαφίεται στα κράτη μέλη, τα οποία θα μπορούν να επιλέξουν το σύστημα που αρμόζει καλύτερα στη δική τους ιδιαίτερη κατάσταση·

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. C 322 της 2. 12. 1995, σ. 22 και ΕΕ αριθ. C 300 της 10. 10. 1996, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 174 της 17. 6. 1996, σ. 41.

⁽³⁾ ΕΕ αριθ. C 337 της 11. 11. 1996, σ. 28.

⁽⁴⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 9ης Μαΐου 1996 (ΕΕ αριθ. C 152 της 27. 5. 1996, σ. 20), κοινή θέση του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 1997 και απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της ... (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽⁵⁾ ΕΕ αριθ. C 42 της 15. 2. 1993, σ. 240.

⁽⁶⁾ ΕΕ αριθ. C 48 της 16. 2. 1994, σ. 3.

- (11) ότι είναι ουσιώδες να εξασφαλιστούν σε κοινοτικό επίπεδο καθολικές ταχυδρομικές υπηρεσίες που να περιλαμβάνουν ένα ελάχιστο φάσμα υπηρεσιών δεδομένης ποιότητας και να προσφέρονται σε όλα τα κράτη μέλη σε τιμή προσιτή προς όφελος όλων των χρηστών, όπου και αν ευρίσκονται εντός της Κοινότητας·
- (12) ότι στόχος της καθολικής υπηρεσίας είναι να επιτρέψει σε όλους τους χρήστες εύκολη πρόσβαση στο ταχυδρομικό δίκτυο, προσφέροντας ειδικότερα επαρκή αριθμό σημείων πρόσβασης και εξασφαλίζοντας ικανοποιητικές συνθήκες ως προς τη συχνότητα συλλογής και διανομής· ότι η καθολική υπηρεσία πρέπει να πληροί τη θεμελιώδη απαίτηση για τη διασφάλιση μιας αδιάλειπτης λειτουργίας και να μπορεί να προσαρμόζεται ταυτόχρονα στις ανάγκες των χρηστών και να τους εγγυάται δίκαιη μεταχείριση χωρίς διακρίσεις·
- (13) ότι η καθολική υπηρεσία πρέπει να καλύπτει τόσο τις εθνικές όσο και τις διασυνοριακές υπηρεσίες·
- (14) ότι οι χρήστες της καθολικής υπηρεσίας πρέπει να είναι κατάλληλα ενημερωμένοι για το φάσμα των προτεινόμενων υπηρεσιών, τις συνθήκες υπό τις οποίες παρέχονται και μπορούν να χρησιμοποιηθούν, την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών καθώς και τις τιμές τους·
- (15) ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την παροχή καθολικής υπηρεσίας δεν θίγουν το δικαίωμα των φορέων της καθολικής υπηρεσίας να διαπραγματεύονται μεμονωμένα συμβάσεις με τους πελάτες·
- (16) ότι φαίνεται δικαιολογημένη η διατήρηση ενός συνόλου αποκλειστικών υπηρεσιών, εφόσον τηρούνται οι κανόνες της συνθήκης και με την επιφύλαξη των κανόνων περί ανταγωνισμού, προκειμένου να καταστεί δυνατή η λειτουργία της καθολικής υπηρεσίας υπό συνθήκες οικονομικής ισορροπίας· ότι η διαδικασία ελευθέρωσης δεν θα πρέπει να εμποδίζει τη συνέχιση της προσφοράς ορισμένων υπηρεσιών που παρέχονται από τα κράτη μέλη ατελώς για τυφλούς και άτομα με περιορισμένη όραση·
- (17) ότι τα αντικείμενα αλληλογραφίας που ζυγίζουν 350 γραμμάρια και πλέον αντιπροσωπεύουν λιγότερο από το 2% του όγκου επιστολικής αλληλογραφίας και από το 3% των εσόδων των δημοσίων φορέων εκμετάλλευσης· ότι το κριτήριο της τιμής (πενταπλάσιο του βασικού τιμολογίου) θα επιτρέψει να γίνεται καλύτερα η διάκριση μεταξύ αποκλειστικών υπηρεσιών και υπηρεσιών κατεπειγόντων που είναι ελευθερωμένες·
- (18) ότι, εφόσον η ουσιώδης διαφορά μεταξύ του επείγοντος ταχυδρομείου και των καθολικών ταχυδρομικών υπηρεσιών έγκειται στην αξία (όποια μορφή και αν λαμβάνει) που προστίθεται από τις παρεχόμενες στους πελάτες επείγουσες υπηρεσίες και η οποία γίνεται αντιληπτή από αυτούς, ο αποτελεσματικότερος τρόπος για να καθοριστεί η επιπλέον αξία είναι να ληφθεί υπόψη το επιπλέον τίμημα που είναι διατεθειμένοι να καταβάλουν οι πελάτες, χωρίς να θίγεται,
- πάντως, η ανώτατη τιμή του κατ' αποκλειστικότητα αναταθιμένου τομέα, η οποία και πρέπει να τηρείται·
- (19) ότι είναι εύλογο να επιτραπεί, σε προσωρινή βάση, η διατήρηση της κατ' αποκλειστικότητα ανάθεσης για το διαφημιστικό ταχυδρομείο και τη διασυνοριακή αλληλογραφία εντός των προβλεπόμενων ορίων τιμής και βάρους· ότι, ως περαιτέρω βήμα προς την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα πρέπει να αποφασίσουν σχετικά με την περαιτέρω σταδιακή και ελεγχόμενη ελευθέρωση της αγοράς των ταχυδρομικών υπηρεσιών, με στόχο ιδίως την ελευθέρωση του διασυνοριακού και του διαφημιστικού ταχυδρομείου, καθώς και την περαιτέρω αναθεώρηση των ορίων τιμών και βάρους, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2000, βάσει πρότασης της Επιτροπής η οποία θα εκπονηθεί μετά από ανασκόπηση του τομέα·
- (20) ότι τα κράτη μέλη μπορούν να έχουν έννομο συμφέρον να αναθέσουν σε έναν ή περισσότερους φορείς που αυτά ορίζουν, για λόγους δημόσιας τάξης και ασφάλειας, την εγκατάσταση σε δημόσιο χώρο γραμματοκιβωτίων με προορισμό τη συλλογή ταχυδρομικών αντικειμένων· ότι, για τους ίδιους λόγους, εναπόκειται σε αυτά ο καθορισμός του φορέα ή των φορέων που έχουν δικαίωμα να εκδίδουν γραμματόσημα τα οποία προσδιορίζουν τη χώρα προέλευσης καθώς και εκείνων που είναι αρμόδιοι για την παροχή υπηρεσιών συστημένων αποστολών στο πλαίσιο δικαστικών ή διοικητικών διαδικασιών σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία· ότι μπορούν να δηλώσουν επίσης ότι η χώρα ανήκει στην Ευρωπαϊκή Ένωση μέσω του συμβόλου των 12 αστεριών·
- (21) ότι οι νέες υπηρεσίες (υπηρεσίες πολύ διαφορετικές από τις παραδοσιακές) και η ανταλλαγή εγγράφων δεν αποτελούν μέρος της καθολικής υπηρεσίας και επομένως δεν υπάχρει λόγους αποκλειστικά από τους φορείς παροχής της καθολικής υπηρεσίας· ότι τούτο ισχύει εξίσου για την αυτοεξυπηρέτηση (παροχή των ταχυδρομικών υπηρεσιών από το φυσικό ή το νομικό πρόσωπο από το οποίο εκκινούν τα αντικείμενα της αλληλογραφίας ή συλλογή και διαβίβαση των εν λόγω αντικειμένων από τρίτους που ενεργούν αποκλειστικά εξ ονόματος του εν λόγω προσώπου) η οποία δεν ανήκει στην κατηγορία των υπηρεσιών·
- (22) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ρυθμίζουν με κατάλληλες διαδικασίες χορήγησης άδειας, στην επικράτειά τους, την παροχή των ταχυδρομικών υπηρεσιών που δεν ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα στους φορείς παροχής της καθολικής υπηρεσίας· ότι αυτές οι διαδικασίες πρέπει να είναι διαφανείς, αναλογικές, να μην εισάγουν διακρίσεις και να βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια·
- (23) ότι τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να θέτουν, κατά περίπτωση, ως προϋπόθεση για τη χορήγηση αδειών, την υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας ή την εισφορά σε ταμείο αποζημίωσης, προοριζόμενο να αποζημιώσει τον φορέα παροχής της καθολικής υπηρεσίας για το αθέμιτο οικονομικό βάρος που προκύπτει για αυτόν από την παροχή της

- εν λόγω υπηρεσίας· ότι τα κράτη μέλη πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να προβλέπουν στις άδειες ότι οι δραστηριότητες για τις οποίες χορηγούνται οι τελευταίες δεν πρέπει να παραβιάζουν τα αποκλειστικά ή ειδικά δικαιώματα ως προς τις αποκλειστικές ταχυδρομικές υπηρεσίες, τα οποία έχουν χορηγηθεί στους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας· ότι μπορεί να προβλεφθεί η εισαγωγή ενός συστήματος αναγνώρισης του διαφημιστικού ταχυδρομείου για λόγους ελέγχου εκεί όπου το διαφημιστικό ταχυδρομείο θα ελευθερωθεί·
- (24) ότι θα χρειασθούν μέτρα εναρμόνισης των διαδικασιών χορήγησης άδειας που θεσπίζουν τα κράτη μέλη και οι οποίες διέπουν την εμπορική προσφορά προς το κοινό μη αποκλειστικών υπηρεσιών·
- (25) ότι, αν χρειαστεί, θα πρέπει να ληφθούν μέτρα που θα διασφαλίσουν την διαφάνεια και την ισότητα των προϋποθέσεων πρόσβασης στο δημόσιο ταχυδρομικό δίκτυο στα κράτη μέλη·
- (26) ότι, για να διασφαλιστεί η υγιής διαχείριση των καθολικών υπηρεσιών και να αποφευχθούν στρεβλώσεις του ανταγωνισμού, οι εφαρμοζόμενες στις καθολικές υπηρεσίες τιμές πρέπει να είναι αντικειμενικές, διαφανείς, χωρίς διακρίσεις και να βασίζονται στο κόστος·
- (27) ότι η αμοιβή για την παροχή ενδοκοινοτικών, δασυνοριακών ταχυδρομικών υπηρεσιών, με την επιφύλαξη των ελαχίστων υποχρεώσεων που απορρέουν από πράξεις της παγκόσμιας ταχυδρομικής ένωσης, πρέπει να αντικατοπτρίζει το κόστος παράδοσης βάσει συγκεκριμένων στόχων ποιότητας της παρεχόμενης υπηρεσίας, δικαιολογώντας έτσι τη δημιουργία καταλλήλων συστημάτων που θα διασφαλίζουν τη δέουσα κάλυψη του κόστους και θα αφορούν συγκεκριμένα την επιτευχθείσα ποιότητα των υπηρεσιών·
- (28) ότι ένας λογιστικός διαχωρισμός μεταξύ αποκλειστικών και μη υπηρεσιών είναι αναγκαίος προκειμένου να υπάρξει διαφάνεια στις πραγματικές δαπάνες των διαφόρων υπηρεσιών και να εξασφαλιστεί ότι οι διασταυρούμενες επιδοτήσεις από τον αποκλειστικό στο μη αποκλειστικό τομέα δεν θα θίξουν τις συνθήκες ανταγωνισμού του τελευταίου·
- (29) ότι, προκειμένου να εξασφαλιστεί η εφαρμογή των αρχών που εκτίθενται στις τρεις προηγούμενες αιτιολογικές παραγράφους, οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας πρέπει να εφαρμόσουν, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, συστήματα κοστολόγησης που μπορούν να επαληθεύονται μεμονωμένα και με τα οποία τα κόστος μπορεί να καταλογίζονται σε κάθε συγκεκριμένη υπηρεσία κατά το δυνατόν ακριβέστερα βάσει διαφανών διαδικασιών· ότι αυτές οι απαιτήσεις μπορούν να ικανοποιηθούν, για παράδειγμα, με την εφαρμογή της αρχής του πλήρως κατανεμημένου κόστους· ότι τέτοια συστήματα κοστολόγησης δεν μπορούν να απαιτούνται όταν υπάρχουν γνήσιες συνθήκες ελεύθερου ανταγωνισμού·
- (30) ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη το συμφέρον των χρηστών που έχουν δικαίωμα σε υπηρεσίες υψηλής ποιότητας· ότι συνεπώς πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να βελτιωθεί και να ενισχυθεί η ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρονται σε κοινοτική κλίμακα· ότι αυτή η βελτίωση της ποιότητας απαιτεί τον καθορισμό προδιαγραφών από τα κράτη μέλη για τις υπηρεσίες, που συνθέτουν την καθολική υπηρεσία, προδιαγραφές τις οποίες οι φορείς παροχής της καθολικής υπηρεσίας οφείλουν να επιτύχουν ή να υπερβούν·
- (31) ότι η προσδοκώμενη από τους χρήστες ποιότητα των υπηρεσιών συνιστά ουσιαστικό στοιχείο των παρεχόμενων υπηρεσιών· ότι τα πρότυπα αξιολόγησης της εν λόγω ποιότητας και του εκάστοτε επιπέδου της πρέπει να δημοσιεύονται προς το συμφέρον των χρηστών· ότι είναι απαραίτητο να υφίστανται εναρμονισμένες προδιαγραφές της ποιότητας των υπηρεσιών και κοινές μέθοδοι μέτρησης ώστε να είναι δυνατό να εκτιμηθεί η σύγκλιση της ποιότητας των υπηρεσιών σε όλη την Κοινότητα·
- (32) ότι οι εθνικές προδιαγραφές ποιότητας που καθορίζονται από τα κράτη μέλη πρέπει να συνάδουν με τις κοινοτικές προδιαγραφές· ότι οι προδιαγραφές ποιότητας για τις ενδοκοινοτικές διασυνοριακές υπηρεσίες που απαιτούν συνεργασία τουλάχιστον δύο φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας, από δύο διαφορετικά κράτη μέλη, πρέπει να καθορίζονται σε κοινοτική κλίμακα·
- (33) ότι η τήρηση αυτών των προδιαγραφών πρέπει να επαληθεύεται τακτικά από ανεξάρτητο φορέα και σε εναρμονισμένη βάση· ότι οι χρήστες πρέπει να έχουν το δικαίωμα να ενημερώνονται για τα αποτελέσματα αυτών των ελέγχων και τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν τη λήψη διορθωτικών μέτρων σε περίπτωση που τα ανωτέρω αποτελέσματα δείχνουν ότι δεν τηρούνται οι προδιαγραφές·
- (34) ότι η οδηγία 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 1993, σχετικά με τις καταχρηστικές ρήτρες των συμβάσεων που συνάπτονται με καταναλωτές⁽¹⁾, εφαρμόζεται στους ταχυδρομικούς φορείς εκμετάλλευσης·
- (35) ότι, για την απαιτούμενη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών, απαιτείται ταχεία και αποτελεσματική επίλυση των διαφορών· ότι, πέραν των ένδικων μέσων που παρέχει το εθνικό ή το κοινοτικό δίκαιο, πρέπει να προβλεφθεί μια διαδικασία εξέτασης παραπόνων, η οποία να είναι διαφανής, απλή και ανέξοδη και να επιτρέπει σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη να μετάσχουν·
- (36) ότι, για την πρόοδο στη διασύνδεση των ταχυδρομικών δικτύων και για το συμφέρον των χρηστών, απαιτείται ενθάρρυνση της τεχνικής τυποποίησης· ότι η τεχνική τυποποίηση είναι απαραίτητη για την προαγωγή της διαλειτουργικότητας μεταξύ των εθνικών δικτύων και για μια αποδοτική κοινοτική καθολική υπηρεσία·
- (37) ότι κατευθυντήριες γραμμές για την ευρωπαϊκή εναρμόνιση προβλέπουν την ανάθεση αυτών των ειδικευμένων εργασιών τεχνικής τυποποίησης στην ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης·

(¹) ΕΕ αριθ. L 95 της 21. 4. 1993, σ. 29.

- (38) ότι πρέπει να συσταθεί επιτροπή η οποία θα επικουρεί την Επιτροπή στην εφαρμογή της οδηγίας, ιδίως σε ό,τι αφορά τις μελλοντικές εργασίες για την ανάπτυξη των μέτρων των σχετικών με την ποιότητα της κοινοτικής διασυνοριακής υπηρεσίας και την τεχνική σχετικών με την ποιότητα της κοινοτικής διασυνοριακής υπηρεσίας και την τεχνική τυποποίηση
- (39) ότι, για την καλή λειτουργία της καθολικής υπηρεσίας και τη διασφάλιση γνήσιου ανταγωνισμού στον μη αποκλειστικό τομέα, είναι σημαντικό να διαχωριστούν οι λειτουργίες ρύθμισης αφενός και εκμετάλλευσης αφετέρου· ότι ένας ταχυδρομικός φορέας εκμετάλλευσης δεν μπορεί να είναι ταυτόχρονα κριτής και κρινόμενος· ότι εναπόκειται στο κράτος μέλος να καθορίσει το καθεστώς μιας ή περισσότερων εθνικών κανονιστικών αρχών, οι οποίες μπορούν να είναι δημόσιες αρχές ή ανεξάρτητοι οργανισμοί ειδικώς προς τούτο ορισθέντες·
- (40) ότι η επίδραση των εναρμονισμένων συνθηκών επί της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς των ταχυδρομικών υπηρεσιών θα χρειαστεί να υποβληθεί σε αξιολόγηση· ότι, επομένως, η Επιτροπή θα υποβάλει έκθεση προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της δέουσας ενημέρωσης για τις εξελίξεις στον τομέα, ιδίως όσον αφορά τις οικονομικές, κοινωνικές, εργασιακές και τεχνολογικές πτυχές, καθώς και την ποιότητα των υπηρεσιών, τρία έτη μετά την έναρξη της ισχύος της και το αργότερο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2000·
- (41) ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει την εφαρμογή των κανόνων της συνθήκης και, ιδίως των κανόνων της για τον ανταγωνισμό και την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών·
- (42) ότι τίποτε δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να θεσπίζουν για τον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών μέτρα πιο φιλελεύθερα από τα προβλεπόμενα στην παρούσα οδηγία, ούτε, σε περίπτωση λήξεως της ισχύος της, να διατηρούν μέτρα τα οποία θέσπισαν προς εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, υπό τον όρο, πάντοτε, ότι αυτά είναι συμβατά με τη συνθήκη·
- (43) ότι είναι σκόπιμο η παρούσα οδηγία να εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφασίσουν διαφορετικά βάσει πρότασης της Επιτροπής·
- (44) ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται σε δραστηριότητες που δεν υπόκεινται στο κοινοτικό δίκαιο, όπως οι προβλεπόμενες από τους τίτλους V και VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και πάντως σε δραστηριότητες που αφορούν τη δημόσια ασφάλεια, την άμυνα, την κρατική ασφάλεια (στην οποία περιλαμβάνεται η οικονομική ευημερία του κράτους, όταν οι δραστηριότητες συνδέονται με ζητήματα κρατικής ασφάλειας), σε δραστηριότητες του κράτους στον τομέα του ποινικού δικαίου·
- (45) ότι η παρούσα οδηγία, στην περίπτωση επιχειρήσεων που δεν είναι εγκατεστημένες στην Κοινότητα, δεν

εμποδίζει τη λήψη μέτρων, σύμφωνα τόσο με το κοινοτικό δίκαιο όσο και με τις υπάρχουσες διεθνείς υποχρεώσεις, για την εξασφάλιση παρόμοιας μεταχείρισης των υπηκόων των κρατών μελών στις τρίτες χώρες· ότι οι κοινοτικές επιχειρήσεις πρέπει να απολαύουν στις τρίτες χώρες μεταχείρισης και πραγματικής πρόσβασης ανάλογης με την μεταχείριση και την πρόσβαση στην αγορά, τις οποίες επιφυλάσσει η Κοινότητα στους υπηκόους των συγκεκριμένων χωρών στην Κοινότητα.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

Στόχος και πεδίο εφαρμογής

Άρθρο 1

Η παρούσα οδηγία θεσπίζει κοινούς κανόνες που αφορούν:

- την παροχή καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας εντός της Κοινότητας,
- τα κριτήρια καθορισμού των υπηρεσιών που μπορούν να ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα στους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας και τους όρους τους σχετικούς με την παροχή μη αποκλειστικών υπηρεσιών,
- τις αρχές τιμολόγησης και τη διαφάνεια των λογαριασμών για την παροχή της καθολικής υπηρεσίας,
- τον καθορισμό προδιαγραφών ποιότητας για την παροχή της καθολικής υπηρεσίας και την εγκαθίδρυση συστήματος που θα διασφαλίζει την τήρησή τους,
- την εναρμόνιση των τεχνικών προδιαγραφών,
- τη σύσταση εθνικών ανεξάρτητων κανονιστικών αρχών.

Άρθρο 2

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. «ταχυδρομικές υπηρεσίες»: οι υπηρεσίες που συνίστανται στη συλλογή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή των ταχυδρομικών αντικειμένων,
2. «δημόσιο ταχυδρομικό δίκτυο»: το σύνολο της οργάνωσης και των κάθε είδους μέσων που χρησιμοποιεί ο φορέας παροχής της καθολικής υπηρεσίας, με στόχο ιδίως:
 - τη συλλογή των ταχυδρομικών αντικειμένων που καλύπτονται από υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας από τα σημεία πρόσβασης σε όλη την επικράτεια,

- τη μεταφορά και διεκπεραίωση των εν λόγω αντικειμένων από το σημείο πρόσβασης στο ταχυδρομικό δίκτυο έως το κέντρο διανομής,
- την παράδοση των αντικειμένων αυτών στον παραλήπτη,
3. «σημεία πρόσβασης»: οι συγκεκριμένες εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων μεταξύ άλλων των γραμματοκιβωτίων που τίθενται στη διάθεση του κοινού, είτε σε δημόσιους χώρους είτε σε χώρος του φορέα παροχής της καθολικής υπηρεσίας όπου οι πελάτες μπορούν να καταθέτουν ταχυδρομικά αντικείμενα στο δημόσιο ταχυδρομικό δίκτυο,
4. «Συλλογή»: η δραστηριότητα που συνίσταται στη συλλογή των ταχυδρομικών αντικειμένων από τα γραμματοκιβώτια που κατατίθενται στα σημεία πρόσβασης,
5. «διανομή»: η διαδικασία που περιλαμβάνει τη διαλογή στο κέντρο διανομής και την παράδοση των ταχυδρομικών αντικειμένων στους παραλήπτες,
6. «ταχυδρομικό αντικείμενο»: αντικείμενο με συγκεκριμένο παραλήπτη, αποσπελλόμενο υπό την τελική του μορφή, υπό την οποία το αναλαμβάνει ο φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας. Τα αντικείμενα αυτά περιλαμβάνουν π.χ., πέραν των αντικειμένων αλληλογραφίας, βιβλία, καταλόγους, εφημερίδες, περιοδικά και ταχυδρομικά δέματα που περιέχουν εμπορεύματα με ή χωρίς εμπορική αξία,
7. «αντικείμενο αλληλογραφίας»: επικοινωνία υπό γραπτή μορφή, επί οποιουδήποτε υλικού υποθέματος, που μεταφέρεται και παραδίδεται στη διεύθυνση την οποία έχει αναγράψει ο αποστολέας στο ίδιο το αντικείμενο ή στη συσκευασία του. Τα βιβλία, οι κατάλογοι, οι εφημερίδες και τα περιοδικά δεν θεωρούνται αντικείμενα αλληλογραφίας,
8. «διαφημιστικό ταχυδρομείο»: μια επικοινωνία που συνίσταται αποκλειστικά σε υλικό που αφορά αγγελίες, προώθηση πωλήσεων ή διαφήμιση και περιέχει τυποποιημένο μήνυμα, εκτός από το όνομα, τη διεύθυνση και τον ατομικό κωδικό του παραλήπτη και με τυχόν άλλες τροποποιήσεις που δεν αλλοιώνουν την ουσία του μηνύματος, και η οποία αποστέλλεται σε σημαντικό αριθμό παραληπτών, προς μεταφορά και παράδοση στη διεύθυνση που αναγράφεται από τον αποστολέα στο ίδιο το αντικείμενο ή στη συσκευασία του. Η εθνική κανονιστική αρχή ερμηνεύει τον όρο «σημαντικό αριθμό παραληπτών» εντός κάθε κράτους μέλους και δημοσιεύει κατάλληλο ορισμό. Λογαριασμοί, τιμολόγια, αντίγραφα λογαριασμών και άλλα μη τυποποιημένα μηνύματα δεν θεωρούνται διαφημιστικό ταχυδρομείο. Μια ανακοίνωση που συνδυάζει το διαφημιστικό ταχυδρομείο με άλλα αντικείμενα μέσα στην ίδια συσκευασία δεν θεωρείται διαφημιστικό ταχυδρομείο. Το διαφημιστικό ταχυδρομείο περιλαμβάνει τόσο το διασυνοριακό όσο και το εγχώριο διαφημιστικό ταχυδρομείο,
9. «συστημένη αποστολή»: υπηρεσία που συνίσταται στην κατ' αποκοπήν εγγύηση έναντι των κινδύνων απώλειας, κλοπής ή καταστροφής, και η οποία παρέχει στον αποστολέα, ενδεχομένως εφόσον το ζητήσει, απόδειξη της κατάθεσης του ταχυδρομικού αντικειμένου ή/και της παράδοσής του στον παραλήπτη,
10. «αποστολή με δηλωμένη αξία»: η υπηρεσία που συνίσταται στην ασφάλιση του ταχυδρομικού αντικειμένου για την αξία που δηλώνεται από τον αποστολέα, σε περίπτωση απώλειας, κλοπής ή καταστροφής,
11. «διασυνοριακό ταχυδρομείο»: το ταχυδρομείο από ή προς άλλο κράτος μέλος ή από ή προς τρίτη χώρα,
12. «ανταλλαγή εγγράφων»: παροχή των μέσων, συμπεριλαμβανομένης της προμήθειας από τρίτο ad hoc εγκαταστάσεων και μεταφοράς, τα οποία επιτρέπουν την αυτοπαράδοση δι' αμοιβαίας ανταλλαγής ταχυδρομικών αντικειμένων μεταξύ χρηστών που είναι συνδρομητές της υπηρεσίας αυτής,
13. «φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας»: δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας επιφορτισμένος από κράτος μέλος με την εξασφάλιση όλων ή μέρους των παροχών της καθολικής ταχυδρομικής υπηρεσίας,
14. «άδεια»: κάθε πράξη διαλαμβάνουσα δικαιώματα και υποχρεώσεις που προσιδιάζουν στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών και επιτρέπουν σε επιχειρήσεις να παρέχουν ταχυδρομικές υπηρεσίες και, ενδεχομένως, να εγκαθιστούν ή/και να εκμεταλλεύονται ταχυδρομικά δίκτυα για την παροχή τέτοιων υπηρεσιών, η οποία έχει τη μορφή είτε «γενικής» είτε «ειδικής» άδειας, όπως αυτές ορίζονται κατωτέρω:
- «γενική άδεια»: κάθε άδεια, ανεξάρτητα από το αν διέπεται από ρυθμίσεις «άδειας κατά κατηγορία» ή από γενική νομοθετική ρύθμιση και ανεξάρτητα από το αν οι ρυθμίσεις αυτές απαιτούν εγγραφή σε μητρώο ή δήλωση, η οποία δεν επιβάλλει στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση την υποχρέωση να διαθέτει ρητή απόφαση της εθνικής κανονιστικής αρχής προκειμένου να ασκήσει τα εκ της άδειας δικαιώματα,
- «ειδική άδεια»: κάθε χορηγούμενη από εθνική κανονιστική αρχή άδεια με την οποία παρέχονται ειδικά δικαιώματα σε επιχείρηση ή η οποία εξαρτά την άσκηση των δραστηριοτήτων της εν λόγω επιχείρησης από ειδικές υποχρεώσεις που συμπληρώνουν τη γενική άδεια, ανάλογα με την περίπτωση, χωρίς η επιχείρηση να δικαιούται να ασκεί τα συναφή δικαιώματα πριν να διαθέτει την απόφαση της εθνικής κανονιστικής αρχής,
15. «καταληκτικά τέλη»: η αμοιβή των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας για τη διανομή της εισερχόμενης διασυνοριακής αλληλογραφίας που αποτελείται από ταχυδρομικά αντικείμενα τα οποία αποστέλλονται από άλλο κράτος μέλος ή από τρίτη χώρα,
16. «αποστολέας»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, από το οποίο προέρχονται τα ταχυδρομικά αντικείμενα,

17. «χρήστης»: κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο παρέχεται καθολική υπηρεσία ως αποστολέα ή παραλήπτη,
18. «εθνική κανονιστική αρχή»: σε κάθε κράτος μέλος, το όργανο ή τα όργανα στα οποία το κράτος μέλος αναθέτει, μεταξύ άλλων, τα ρυθμιστικά καθήκοντα που εμπίπτουν στην παρούσα οδηγία,
19. «βασικές απαιτήσεις»: γενικοί λόγοι μη οικονομικής φύσης, οι οποίοι μπορούν να οδηγήσουν ένα κράτος μέλος στην επιβολή όρων σχετικά με την παροχή ταχυδρομικών υπηρεσιών. Οι λόγοι αυτοί είναι η εμπιστευτικότητα της αλληλογραφίας, η ασφάλεια του δικτύου σε ό,τι αφορά τη μεταφορά επικίνδυνων εμπορευμάτων και, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, η προστασία των δεδομένων, η προστασία του περιβάλλοντος και η χωροταξία.

Η προστασία των δεδομένων μπορεί να περιλαμβάνει την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, την εμπιστευτικότητα των διαβιβαζόμενων ή αποθηκευμένων πληροφοριών και την προστασία της ιδιωτικής ζωής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Καθολική υπηρεσία

Άρθρο 3

1. Τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε οι χρήστες να απολαύουν του δικαιώματος καθολικής υπηρεσίας, που αντιστοιχεί στην προσφορά ταχυδρομικών υπηρεσιών συγκεκριμένης ποιότητας μονίμως σε όλα τα σημεία της επικράτειας, σε τιμές προσιτές για όλους τους χρήστες.
2. Προς τούτο, τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε η πυκνότητα των σημείων επαφής και των σημείων πρόσβασης να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες των χρηστών.
3. Τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε ο παρέχων ή οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας να εγγυώνται καθ' όλες τις εργάσιμες ημέρες, τουλάχιστον πέντε ημέρες την εβδομάδα, πλην εξαιρετικών περιστάσεων ή γεωγραφικών συνθηκών οι οποίες αξιολογούνται ως τέτοιες από τις εθνικές κανονιστικές αρχές, τουλάχιστον:
- μία συλλογή,
 - μία διανομή κατ' οίκον για κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή, κατά παρέκκλιση και υπό τις προϋποθέσεις που θέτει η κανονιστική αρχή, σε προσήκουσες εγκαταστάσεις.
4. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει τα αναγκαία μέτρα, ώστε η καθολική υπηρεσία να περιλαμβάνει τουλάχιστον την παροχή των ακόλουθων υπηρεσιών:

- τη συλλογή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή των ταχυδρομικών αντικειμένων βάρους έως 2 χιλιόγραμμα,

- τη συλλογή, τη διαλογή, τη μεταφορά και τη διανομή των ταχυδρομικών δεμάτων βάρους έως 10 χιλιόγραμμα,

- τις υπηρεσίες των συστημένων και των αποστολών με δηλωμένη αξία.

5. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να αυξήσουν το όριο βάρους όσον αφορά την κάλυψη της καθολικής υπηρεσίας για ταχυδρομικά δέματα, μέχρις ενός βάρους που δεν υπερβαίνει τα 20 χιλιόγραμμα, και μπορούν να θεσπίσουν ειδικές ρυθμίσεις για την κατ' οίκον διανομή τέτοιων δεμάτων.

Ανεξάρτητα από το όριο βάρους όσον αφορά την κάλυψη της καθολικής υπηρεσίας για ταχυδρομικά δέματα, το οποίο καθορίζει ένα κράτος μέλος, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη διανομή εντός της επικράτειάς τους των ταχυδρομικών δεμάτων που παραλαμβάνονται από άλλα κράτη μέλη και ζυγίζουν μέχρι 20 χιλιόγραμμα.

6. Οι ελάχιστες και μέγιστες διαστάσεις των εν λόγω ταχυδρομικών αντικειμένων είναι εκείνες που καθορίζονται από τη σύμβαση και το διακανονισμό της παγκόσμιας ταχυδρομικής ένωσης για τα ταχυδρομικά δέματα.

7. Η καθολική υπηρεσία που ορίζεται στο παρόν άρθρο, περιλαμβάνει τόσο εθνικές όσο και διασυνοριακές υπηρεσίες.

Άρθρο 4

Κάθε κράτος μέλος ορίζει, με τις διαδικασίες που κρίνει κατάλληλες, έναν ή περισσότερους ταχυδρομικούς φορείς για την παροχή της καθολικής υπηρεσίας και γνωστοποιεί στην Επιτροπή τον (τους) επιλεγέντα(-ες) φορέα(-εις). Κάθε κράτος μέλος καθορίζει και δημοσιεύει, τηρουμένου του κοινοτικού δικαίου, τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας.

Άρθρο 5

1. Κάθε κράτος μέλος μερμινά ώστε η παροχή της καθολικής υπηρεσίας να είναι εξασφαλισμένη και να ανταποκρίνεται στις ακόλουθες απαιτήσεις:

- να προσφέρει υπηρεσία που πληροί τις βασικές απαιτήσεις,
- να προσφέρει, στους χρήστες, κάτω από ανάλογες συνθήκες, την ίδια υπηρεσία,
- να παρέχεται χωρίς οιοσδήποτε διακρίσεις, ιδιαίτερα διακρίσεις οφειλόμενες σε πολιτικούς, θρησκευτικούς ή ιδεολογικούς λόγους,
- να μη διακόπτεται ή σταματά, πλην ανωτέρας βίας,
- να εξελίσσεται ανάλογα με το τεχνικό, οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον και τις ανάγκες των χρηστών.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εμποδίζουν τα μέτρα που λαμβάνουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις απαιτήσεις που άπτονται του δημόσιου συμφέροντος και

αναγνωρίζονται από τη συνθήκη, και ιδίως από τα άρθρα 36 και 56, της τελευταίας, και οι οποίες αφορούν ειδικότερα τη δημόσια ηθική, τη δημόσια ασφάλεια, συμπεριλαμβανομένων των ερευνών για εγκλήματα, και τη δημόσια τάξη.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη φροντίζουν ώστε οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας να προσφέρουν τακτικά στους χρήστες ακούρτως ακριβείς και ενημερωμένες πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά των προσφερόμενων καθολικών υπηρεσιών, κυρίως ως προς τους γενικούς όρους πρόσβασης στις υπηρεσίες, καθώς και τις τιμές και τις ποιοτικές προδιαγραφές. Οι πληροφορίες αυτές δημοσιεύονται δεόντως.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή, εντός δώδεκα μηνών από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας οδηγίας, τον τρόπο με τον οποίο διατίθενται οι πληροφορίες που πρέπει να δημοσιεύονται κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1. Οποιαδήποτε μεταγενέστερη τροποποίηση κοινοποιείται στην Επιτροπή το συντομότερο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Εναρμόνιση των υπηρεσιών που μπορούν να ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα

Άρθρο 7

1. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας, οι υπηρεσίες που μπορούν να ανατίθενται αποκλειστικά από κάθε κράτος μέλος στον φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας είναι η συλλογή, η διαλογή, η μεταφορά και η διανομή των αντικειμένων αλληλογραφίας εσωτερικού, είτε με ταχύτερη διανομή είτε όχι, των οποίων η τιμή είναι μικρότερη από το πενταπλάσιο του δημοσίου τέλους ενός αντικειμένου αλληλογραφίας της πρώτης βαθμίδας βάρους της ταχύτερης τυποποιημένης κατηγορίας, αν υπάρχει, εφόσον το βάρος τους δεν υπερβαίνει τα 350 γραμμάρια.

2. Στο μέτρο που είναι αναγκαίο για τη διατήρηση της καθολικής υπηρεσίας, η διασυννοριακή αλληλογραφία και το διαφημιστικό ταχυδρομείο μπορούν να συνεχίσουν να ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα εντός των ορίων τιμής και βάρους που προβλέπονται στην παράγραφο 1.

3. Ως περαιτέρω βήμα προς την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 2000 και με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων της Επιτροπής, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αποφασίζουν σχετικά με την περαιτέρω σταδιακή και ελεγχόμενη ελευθέρωση της αγοράς των ταχυδρομικών υπηρεσιών, με στόχο ιδίως την ελευθέρωση του διασυννοριακού και του διαφημιστικού ταχυδρομείου, καθώς και την περαιτέρω αναθεώρηση των ορίων τιμών και βάρους, με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2003, λαμβάνοντας υπόψη τις μέχρι τότε εξελίξεις, ιδιαίτερα οικονομικού, κοινωνικού και τεχνολογικού χαρακτήρα, καθώς επίσης και την οικονομική ισορροπία του ή των φορέων παροχής της καθολικής υπηρεσίας, με την προοπτική της περαιτέρω επιδίωξης των στόχων της παρούσας οδηγίας.

Οι αποφάσεις αυτές λαμβάνονται βάσει προτάσεως της Επιτροπής, η οποία θα υποβληθεί εντός του 1998 μετά από ανασκόπηση του τομέα. Οσάκις τους ζητηθεί από την Επιτροπή, τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες που απαιτούνται για μια ολοκληρωμένη ανασκόπηση.

4. Η ανταλλαγή εγγράφων δεν ανατίθεται κατ' αποκλειστικότητα.

Άρθρο 8

Οι διατάξεις του άρθρου 7 δεν θίγουν το δικαίωμα των κρατών μελών να οργανώνουν την τοποθέτηση γραμματοκιβωτίων σε δημόσιο χώρο, την έκδοση γραμματοσήμων και την υπηρεσία συστημένων η οποία χρησιμοποιείται στο πλαίσιο δικαστικών ή διοικητικών διαδικασιών σύμφωνα με την εθνική τους νομοθεσία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

Όροι για την παροχή μη αποκλειστικών υπηρεσιών και την πρόσβαση στο δίκτυο

Άρθρο 9

1. Για τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες, οι οποίες είναι εκτός του πεδίου της καθολικής υπηρεσίας όπως ορίζεται στο άρθρο 3, τα κράτη μέλη μπορούν να χρησιμοποιούν γενικές άδειες στο μέτρο που απαιτείται προκειμένου να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση με τις βασικές απαιτήσεις.

2. Για τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες που εμπίπτουν στο πεδίο της καθολικής υπηρεσίας όπως ορίζεται στο άρθρο 3, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν διαδικασίες χορήγησης άδειας, συμπεριλαμβανομένων των ειδικών αδειών, στο βαθμό που είναι αναγκαίος στο μέτρο που απαιτείται προκειμένου να εξασφαλισθεί η συμμόρφωση με τις βασικές απαιτήσεις και να διασφαλισθεί η καθολική υπηρεσία.

Η χορήγηση αδειών μπορεί:

- κατά περίπτωση, να εξαρτάται από υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας,
- να επιβάλλει εν ανάγκη απαιτήσεις σχετικά με την ποιότητα, τη διαθεσιμότητα και τις επιδόσεις των σχετικών υπηρεσιών,
- να εξαρτάται από την υποχρέωση να μη θίγονται τα αποκλειστικά ή ειδικά δικαιώματα που έχουν χορηγηθεί στον φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας για τις βάσει του άρθρου 7 παράγραφοι 1 και 2 ανατιθέμενες κατ' αποκλειστικότητα ταχυδρομικές υπηρεσίες.

3. Οι διαδικασίες που περιγράφονται στις παραγράφους 1 και 2 πρέπει να είναι διαφανείς, αμερόληπτες, αναλογικές και να βασίζονται σε αντικειμενικά κριτήρια. Τα κράτη μέλη πρέπει να μερμούν ώστε να ανακοινώνονται στον αιτούντα οι λόγοι για τους οποίους δεν χορηγήθηκε, εν όλω ή εν μέρει, η τυχόν ζητηθείσα άδεια και πρέπει να καθιερώσουν διαδικασία προσφυγής.

4. Προκειμένου να διασφαλισθεί η παροχή της καθολικής υπηρεσίας, όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει ότι οι υποχρεώσεις παροχής καθολικής υπηρεσίας, όπως προβλέπονται από την παρούσα οδηγία, συνιστούν δυσανάλογο οικονομικό βάρος για τον φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας, μπορεί να ιδρύει ένα ταμείο αποζημιώσεων, που το διαχειρίζεται ειδικά για το σκοπό αυτό φορέας ανεξάρτητος από τον ή τους δικαιούχους. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος μπορεί να θέτει ως προϋπόθεση χορήγησης των αδειών την οικονομική συνεισφορά σε αυτό το ταμείο. Το κράτος μέλος πρέπει να εξασφαλίζει ότι κατά τη σύσταση του ταμείου αποζημιώσεων και τον καθορισμό του ύψους των χρηματικών συνεισφορών τηρούνται οι αρχές της διαφάνειας, της ίσης μεταχείρισης και της αναλογικότητας. Μόνο οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 3 της παρούσας οδηγίας μπορούν να χρηματοδοτηθούν με τον τρόπο αυτό.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν σύστημα αναγνώρισης του διαφημιστικού ταχυδρομείου, το οποίο να επιτρέπει τον έλεγχο των σχετικών υπηρεσιών, όπου έχουν ελευθερωθεί.

Άρθρο 10

1. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και βάσει του άρθρου 57 παράγραφος 2 και των άρθρων 66 και 100 Α της συνθήκης, θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα εναρμόνισης των διαδικασιών που προβλέπονται στο άρθρο 9 για την εμπορική προσφορά προς το κοινό των μη αποκλειστικών ταχυδρομικών υπηρεσιών.

2. Τα μέτρα εναρμόνισης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 αφορούν κυρίως τα κριτήρια τα οποία οφείλει να πληροί ο ταχυδρομικός φορέας, τις διαδικασίες που οφείλει να ακολουθεί, τους τρόπους δημοσίευσης αυτών των κριτηρίων και διαδικασιών, καθώς και τις διαδικασίες προσφυγής.

Άρθρο 11

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, έπειτα από πρόταση της Επιτροπής και βάσει των άρθρων 57 παράγραφος 2, 66 και 100 Α της συνθήκης, θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα εναρμόνισης των όρων που εξασφαλίζουν στους χρήστες και τον φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας την πρόσβαση στο δημόσιο ταχυδρομικό δίκτυο υπό συνθήκες διαφάνειας και ισότητας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

Αρχές τιμολόγησης και διαφάνεια των λογαριασμών

Άρθρο 12

Τα κράτη μέλη μερμινούν ώστε τα τιμολόγια καθεμιάς από τις υπηρεσίες που περιλαμβάνονται στην παροχή της καθολικής υπηρεσίας να πληρούν τις ακόλουθες αρχές:

- οι τιμές πρέπει να είναι προσιτές και να επιτρέπουν την πρόσβαση του συνόλου των χρηστών στις προσφερόμενες υπηρεσίες,
- οι τιμές πρέπει να αντικατοπτρίζουν το κόστος· τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίζουν ότι θα ισχύει ενιαίο τιμολόγιο σε ολόκληρη την επικράτειά τους,
- τα τιμολόγια πρέπει να είναι διαφανή και χωρίς διακρίσεις.

Άρθρο 13

1. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η διασυνοριακή παροχή της καθολικής υπηρεσίας, τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν τους εθνικούς τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας να μερμινούν ώστε στις συμφωνίες τους όσον αφορά τα καταληκτικά τέλη για το διακοινοτικό διασυνοριακό ταχυδρομείο, να τηρούνται οι ακόλουθες αρχές:

- τα καταληκτικά τέλη πρέπει να καθορίζονται σε συνάρτηση με τις δαπάνες διεκπεραίωσης και διανομής της εισερχόμενης διασυνοριακής αλληλογραφίας,
- τα επίπεδα της αμοιβής πρέπει να συνδέονται με την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας,
- τα καταληκτικά τέλη πρέπει να είναι διαφανή και να μην εισάγουν διακρίσεις.

2. Η εφαρμογή των αρχών μπορεί να συνοδεύεται από μεταβατικές ρυθμίσεις, οι οποίες αποσκοπούν στην αποφυγή αδικαιολόγητων διαταραχών των αγορών ή δυσμενών επιπτώσεων στους οικονομικούς παράγοντες, υπό τον όρο ότι υφίσταται συμφωνία μεταξύ των οικονομικών παραγόντων του κράτους αποστολής και του κράτους παραλαβής· οι ρυθμίσεις αυτές θα πρέπει, ωστόσο, να περιορίζονται στο ελάχιστο μέτρο που είναι απαραίτητο για την επίτευξη των στόχων αυτών.

Άρθρο 14

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε, εντός δύο ετών από την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας οδηγίας, να εξασφαλιστεί ότι τα λογιστικά βιβλία των φορέων παροχής της καθολικής υπηρεσίας τηρούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

2. Οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, τηρούν στην εσωτερική τους λογιστική χωριστούς λογαριασμούς τουλάχιστον για κάθε υπηρεσία του κατ' αποκλειστικότητα ανατιθέμενου τομέα, αφενός, και για τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες αφετέρου. Στους λογαριασμούς για τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες πρέπει να γίνεται σαφής διάκριση μεταξύ υπηρεσιών που είναι μέρος της καθολικής υπηρεσίας και υπηρεσιών που δεν είναι. Αυτά τα εσωτερικά λογιστικά συστήματα λειτουργούν βάσει συνεπώς εφαρμοζόμενων και αντικειμενικά εύλογων κοστολογικών αρχών.

3. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 4, τα λογιστικά συστήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 καταλογίζουν στοιχεία κόστους σε καθεμία από τις αποκλειστικές και τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες ως εξής:

- α) τα στοιχεία κόστους που μπορούν να αποδοθούν άμεσα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία καταλογίζονται σε αυτήν·
- β) τα κοινά στοιχεία κόστους, δηλαδή εκείνα που δεν μπορούν να αποδοθούν άμεσα σε μία συγκεκριμένη υπηρεσία, καταλογίζονται ως εξής:
- i) όταν είναι δυνατόν, τα κοινά στοιχεία κόστους καταλογίζονται βάσει άμεσης ανάλυσης της προέλευσης του ίδιου του κόστους·
 - ii) όταν η άμεση ανάλυση δεν είναι δυνατή, οι κατηγορίες κοινού κόστους καταλογίζονται βάσει έμμεσου συσχετισμού με άλλη κατηγορία κόστους ή ομάδας κατηγοριών κόστους για την οποία υπάρχει η δυνατότητα άμεσης απόδοσης ή καταλογισμού· ο έμμεσος συσχετισμός βασίζεται σε συγκρίσιμες δομές κόστους·
 - iii) όταν δεν μπορούν να ληφθούν ούτε άμεσα ούτε έμμεσα μέτρα καταλογισμού του κόστους, τότε η κατηγορία κόστους καταλογίζεται βάσει γενικής κλείδας υπολογιζόμενης με τη χρήση του λόγου όλων των δαπανών που άμεσα ή έμμεσα αποδίδονται ή καταλογίζονται, αφενός, προς καθεμία από τις αποκλειστικές υπηρεσίες και, αφετέρου, προς τις άλλες υπηρεσίες.

4. Άλλα συστήματα κοστολόγησης μπορούν να εφαρμόζονται μόνο εάν είναι συμβατά με την παράγραφο 2 και έχουν εγκριθεί από την εθνική κανονιστική αρχή. Η Επιτροπή ενημερώνεται πριν από την εφαρμογή τους.

5. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μεριμνούν ώστε η συμμόρφωση με ένα από τα λογιστικά συστήματα τα περιγραφόμενα στις παραγράφους 3 και 4 να επαληθεύεται από ένα αρμόδιο όργανο ανεξάρτητο του φορέα παροχής της καθολικής υπηρεσίας. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την περιοδική δημοσίευση δήλωσης ως προς τη συμμόρφωση.

6. Η εθνική κανονιστική αρχή τηρεί διαθέσιμες επαρκώς λεπτομερείς πληροφορίες ως προς τα κοστολογικά συστήματα που εφαρμόζει κάθε φορέας παροχής καθολικής υπηρεσίας και υποβάλλει τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή κατόπιν αιτήσεως.

7. Εφόσον ζητηθούν, τίθενται εμπιστευτικά στη διάθεση της εθνικής κανονιστικής αρχής και της Επιτροπής λεπτομερείς λογιστικές πληροφορίες που προκύπτουν από τα συστήματα αυτά.

8. Όταν ένα κράτος μέλος δεν έχει αναθέσει κατ' αποκλειστικότητα καμία από τις υπηρεσίες που είναι δυνατό να ανατεθούν κατ' αποκλειστικότητα δυνάμει του άρθρου 7 και δεν έχει συστήσει ταμείο αποζημίωσης για την παροχή καθολικής υπηρεσίας όπως επιτρέπει το άρθρο 9 παράγραφος 4, και εφόσον η εθνική κανονιστική αρχή έχει πεισθεί ότι κανένας από τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας που έχουν οριστεί στο εν λόγω κράτος μέλος δεν επιδοτείται, συγκεκριμένα ή με άλλο τρόπο, από το κράτος, η εθνική κανονιστική αρχή μπορεί να αποφασίσει να μην εφαρμόσει τις απαιτήσεις των παραγράφων 2, 3, 4, 5, 6 και 7 του παρόντος άρθρου. Η εθνική κανονιστική αρχή ενημερώνει την Επιτροπή για κάθε τέτοια απόφαση.

Άρθρο 15

Οι λογαριασμοί όλων των φορέων παροχής καθολικής υπηρεσίας καταρτίζονται, υποβάλλονται σε έλεγχο από ανεξάρτητο ελεγκτή και δημοσιεύονται σύμφωνα με τη σχετική κοινοτική και εθνική νομοθεσία που εφαρμόζεται στις εμπορικές επιχειρήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

Ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών

Άρθρο 16

Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τον καθορισμό και τη δημοσίευση προδιαγραφών όσον αφορά την ποιότητα της καθολικής υπηρεσίας, ώστε να εξασφαλίζεται καθολική υπηρεσία καλής ποιότητας.

Οι ποιοτικές προδιαγραφές αφορούν ιδιαίτερα τις προθεσμίες διεκπεραίωσης, την κανονικότητα και την αξιοπιστία των υπηρεσιών.

Οι προδιαγραφές αυτές καθορίζονται από:

- τα κράτη μέλη, για τις εθνικές υπηρεσίες,
- το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο για τις ενδοκοινοτικές διασυνοριακές υπηρεσίες (βλέπε παράγραφο). Η μελλοντική προσαρμογή αυτών των προδιαγραφών στην τεχνική πρόοδο ή την εξέλιξη της αγοράς πραγματοποιείται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 21.

Ο έλεγχος των επιδόσεων πρέπει να γίνεται τουλάχιστον μία φορά ετησίως κατά τρόπο ανεξάρτητο, από εξωτερικούς οργανισμούς που δεν συνδέονται καθόλου με τους φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας, υπό τυποποιημένες συνθήκες που ορίζονται με τη διαδικασία του άρθρου 21. Τα αποτελέσματα του ελέγχου αποτελούν αντικείμενο εκθέσεων που δημοσιεύονται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

Άρθρο 17

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν ποιοτικές προδιαγραφές για την εθνική αλληλογραφία και διασφαλίζουν τη συμβατότητα αυτών με εκείνες που ισχύουν για τις ενδοκοινοτικές διασυνοριακές υπηρεσίες.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν τις ποιοτικές προδιαγραφές για τις εθνικές τους υπηρεσίες στην Επιτροπή, η οποία και τις δημοσιεύει με τον ίδιο τρόπο όπως και τις προδιαγραφές για τις ενδοκοινοτικές διασυνοριακές υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 18.

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μεριμνούν ώστε ο ανεξάρτητος έλεγχος των επιδόσεων να διενεργείται σύμφωνα με το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 16, τα αποτελέσματα να είναι αιτιολογημένα και να αναλαμβάνεται διορθωτική δράση όπου είναι αναγκαίο.

Άρθρο 18

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται στο άρθρο 16, οι ποιοτικές προδιαγραφές των ενδοκοινοτικών διασυνοριακών υπηρεσιών ορίζονται στο παράρτημα.

2. Όταν ο έκτακτος χαρακτήρας της υποδομής ή των γεωγραφικών συνθηκών το επιβάλλει, οι εθνικές κανονιστικές αρχές μπορούν να θεσπίζουν εξαιρέσεις από τους ποιοτικούς στόχους που προβλέπονται στο παράρτημα. Όταν οι εθνικές κανονιστικές αρχές καθορίζουν παρόμοιες εξαιρέσεις, τις κοινοποιούν πάραυτα στην Επιτροπή. Η Επιτροπή υποβάλλει ετήσια έκθεση των κοινοποιήσεων, που έλαβε κατά τους προηγούμενους 12 μήνες, στην επιτροπή του άρθρου 21 προς ενημέρωσή της.

3. Η Επιτροπή δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* τυχόν τροποποιήσεις των ποιοτικών προδιαγραφών των ενδοκοινοτικών διασυνοριακών υπηρεσιών και μερμνά για τον τακτικό ανεξάρτητο έλεγχο και τη δημοσίευση των επιδόσεων που πιστοποιούν την τήρηση των προδιαγραφών και την πρόοδο που επιτεύχθηκε. Οι εθνικές κανονιστικές αρχές εξασφαλίζουν την ανάληψη διορθωτικής δράσης όπου είναι αναγκαίο.

Άρθρο 19

Τα κράτη μέλη μερμνούν για την καθιέρωση διαφανών, απλών και ανέξοδων διαδικασιών για την εξέταση των παραπόνων των χρηστών, ιδίως σε περιπτώσεις απώλειας, κλοπής, φθοράς ή μη τήρησης των ποιοτικών προδιαγραφών της υπηρεσίας.

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα ώστε να εξασφαλιστεί ότι αυτές οι διαδικασίες επιτρέπουν να επιλύονται οι διαφορές δικαίως και ταχέως, προβλέποντας, όπου δικαιολογείται, τη ύπαρξη συστήματος επιστροφής χρημάτων ή/και αποζημίωσης.

Με την επιφύλαξη των λοιπών δυνατοτήτων προσφυγής που προβλέπει η εθνική και η κοινοτική νομοθεσία, τα κράτη μέλη μερμνούν ώστε οι χρήστες, ενεργώντας μεμονωμένα ή, εφόσον αυτό προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, σε συνδυασμό με τους οργανισμούς που εκπροσωπούν τα συμφέροντα των χρηστών και/ή καταναλωτών, να δύνανται να υποβάλλουν στην αρμόδια εθνική αρχή τις περιπτώσεις όπου τα παράπονα των χρηστών προς τον φορέα παροχής της καθολικής υπηρεσίας δεν είχαν ικανοποιητικό αποτέλεσμα.

Σύμφωνα με το άρθρο 16, τα κράτη μέλη μερμνούν ώστε οι φορείς παροχής της καθολικής υπηρεσίας να δημοσιεύουν, μαζί με την ετήσια έκθεση ελέγχου των επιδόσεων, πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των παραπόνων και τη δοθείσα συνέχεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

Εναρμόνιση των τεχνικών προτύπων

Άρθρο 20

Η εναρμόνιση των τεχνικών προτύπων συνεχίζεται σε συνάρτηση κυρίως με το συμφέρον των χρηστών.

Η κατάρτιση των τεχνικών προτύπων που εφαρμζονται στον τομέα των ταχυδρομείων ανατίθεται στην ευρωπαϊκή επιτροπή τυποποίησης βάσει εντολών, σύμφωνα με τις αρχές που περιέχονται στην οδηγία 83/189/ΕΟΚ, της 28ης Μαρτίου 1983, περί θεσπίσεως διαδικασίας για την παροχή πληροφοριών στον τομέα των τεχνικών προδιαγραφών και κανονισμών⁽¹⁾.

Οι εργασίες αυτές διενεργούνται λαμβάνοντας, υπόψη τα μέτρα εναρμόνισης που έχουν θεσπιστεί σε διεθνές επίπεδο, ιδίως από την παγκόσμια ταχυδρομική ένωση.

Τα ισχύοντα πρότυπα δημοσιεύονται μία φορά ετησίως στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Τα κράτη μέλη μερμνούν ώστε οι φορείς παροχής καθολικής υπηρεσίας να αναφέρονται στα πρότυπα που έχουν δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* όταν αυτό κρίνεται απαραίτητο για το συμφέρον των χρηστών και ειδικότερα όταν παρέχουν τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 6.

Η επιτροπή που προβλέπεται στο άρθρο 21 ενημερώνεται για τις συζητήσεις στους κόλπους της ευρωπαϊκής επιτροπής τυποποίησης, καθώς και για την πρόοδο που επιτελεί η τελευταία σε αυτόν τον τομέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 8

Η επιτροπή

Άρθρο 21

Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή την οποία αποτελούν αντιπρόσωποι των κρατών μελών και της οποίας προεδρεύει αντιπρόσωπος της Επιτροπής. Η επιτροπή καταρτίζει τον εσωτερικό της κανονισμό.

Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει στην επιτροπή σχέδιο των μέτρων που πρόκειται να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της για το σχέδιο αυτό μέσα σε προθεσμία που μπορεί να ορίσει ο πρόεδρος ανάλογα με τον επείγοντα χαρακτήρα του θέματος. Η γνώμη εκδίδεται

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. 109 της 26. 4. 1983, σ. 8· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την απόφαση 96/139/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ αριθ. L 32 της 10. 2. 1996, σ. 31).

με την πλειοψηφία που προβλέπεται στο άρθρο 148 παράγραφος 2 της συνθήκης για την έκδοση των αποφάσεων που καλείται να λάβει το Συμβούλιο βάσει προτάσεως της Επιτροπής. Κατά την ψηφοφορία στην επιτροπή, οι ψήφοι των αντιπροσώπων των κρατών μελών σταθμίζονται σύμφωνα με το προαναφερόμενο άρθρο. Ο πρόεδρος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία.

Η Επιτροπή θεσπίζει τα σχεδιαζόμενα μέτρα όταν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής.

Όταν τα σχεδιαζόμενα μέτρα δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής ή ελλείπει γνώμη, η Επιτροπή υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στο συμβούλιο πρόταση σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν.

Το Συμβούλιο αποφασίζει με ειδική πλειοψηφία.

Εάν το Συμβούλιο δεν αποφασίσει εντός τριών μηνών αφότου επελήφθη, τα προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται από την Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 9

Η εθνική κανονιστική αρχή

Άρθρο 22

Κάθε κράτος μέλος ορίζει μια ή περισσότερες εθνικές κανονιστικές αρχές για τον τομέα των ταχυδρομείων, νομικά και λειτουργικά ανεξάρτητες από τους ταχυδρομικούς φορείς εκμετάλλευσής.

Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή τις εθνικές κανονιστικές αρχές που ορίζουν προς εκπλήρωση των καθηκόντων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία.

Οι εθνικές κανονιστικές αρχές μεριμνούν ιδίως για τη διασφάλιση της τήρησης των υποχρεώσεων που απορρέουν από την παρούσα οδηγία. Δύνανται επίσης να επιφορτισθούν με τη διασφάλιση της τήρησης των κανόνων ανταγωνισμού στον τομέα των ταχυδρομείων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 10

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 23

Τηρουμένου του άρθρου 7 παράγραφος 3, τρία χρόνια μετά την ημερομηνία θέσης σε ισχύ της παρούσας οδηγίας, και το αργότερο μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2000, η Επιτροπή θα υποβάλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας,

όπου θα περιλαμβάνονται οι αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις εξελίξεις του τομέα, και ιδίως όσον αφορά τις οικονομικές και κοινωνικές πτυχές, τις πτυχές τις σχετικές με την αποσχόληση και τις τεχνολογικές πτυχές καθώς και την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Η έκθεση αυτή θα συνοδεύεται ενδεχομένως από προτάσεις προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 24

Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία, το αργότερο δώδεκα μήνες μετά την ενάρξη ισχύος. Ενημερώνουν αμέσως σχετικά την Επιτροπή.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους.

Άρθρο 25

Η παρούσα οδηγία τίθεται σε ισχύ την εικοστή ημέρα από την δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 26

1. Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να λαμβάνουν μέτρα πιο φιλελεύθερα από τα προβλεπόμενα σε αυτήν. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι συμβατά με τη συνθήκη.

2. Τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται από τα κράτη μέλη προς εφαρμογή της παρούσας οδηγίας μπορούν να διατηρούνται, εφόσον είναι συμβατά με τη συνθήκη, σε περίπτωση λήξεως της ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 27

Η παρούσα οδηγία, με την εξαίρεση του άρθρου 26, εφαρμόζεται ως την 31η Δεκεμβρίου 2004, εκτός εάν αποφασισθεί διαφορετικά σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3.

Άρθρο 28

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

...

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ποιοτικές προδιαγραφές για το ενδοκοινοτικό διασυνοριακό ταχυδρομείο

Οι ποιοτικές προδιαγραφές για το ενδοκοινοτικό διασυνοριακό ταχυδρομείο σε κάθε χώρα ορίζονται σε σχέση με τη διάρκεια διεκπεραίωσης ταχυδρομικών αντικειμένων της ταχύτερης τυποποιημένης κατηγορίας, υπολογιζόμενης απ' άκρου εις άκρον⁽¹⁾, σύμφωνα με τον τύπο D + n, όπου D η ημερομηνία κατάθεσης⁽²⁾ και n ο αριθμός εργάσιμων ημερών που παρεμβάλλονται ανάμεσα σε αυτήν την ημερομηνία και την ημερομηνία παράδοσης στον παραλήπτη.

Ποιοτικές προδιαγραφές για το ενδοκοινοτικό διασυνοριακό ταχυδρομείο	
Διάρκεια	Στόχος
D + 3	85 % των αποστολών
D + 5	97 % των αποστολών

Οι προδιαγραφές πρέπει να πληρούνται όχι μόνο για το σύνολο της ενδοκοινοτικής κίνησης αλλά και για κάθε διμερή ροή μεταξύ δύο κρατών μελών.

(1) Η «διάρκεια διεκπεραίωσης υπολογιζόμενη απ' άκρου εις άκρον» είναι το χρονικό διάστημα που παρεμβάλλεται ανάμεσα στο σημείο πρόσβασης στο δίκτυο και στο σημείο παράδοσης στον παραλήπτη.

(2) Ως ημερομηνία κατάθεσης λαμβάνεται η ίδια η ημερομηνία της κατάθεσης του ταχυδρομικού αντικειμένου, αν αυτό κατατεθεί πριν από την τελευταία αναγραφόμενη ώρα συλλογής για το συγκεκριμένο σημείο πρόσβασης στο δίκτυο. Αν το αντικείμενο κατατεθεί μετά από αυτό το χρονικό όριο, τότε ως ημερομηνία κατάθεσης λαμβάνεται η επομένη ημέρα συλλογής.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

1. Η Επιτροπή υπέβαλε στις 22 Νοεμβρίου 1995 πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, που βασίζεται στα άρθρα 57 παράγραφος 2 και στα άρθρα 66 και 100 Α της συνθήκης ΕΚ σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την ανάπτυξη των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών και τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών.
2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο διατύπωσε τη γνώμη του σε πρώτη ανάγνωση στις 9 Μαΐου 1996.
Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή διατύπωσε τη γνώμη της στις 28 Μαρτίου 1996 και η Επιτροπή των Περιφερειών στις 13 Ιουνίου 1996.
Μετά τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, η Επιτροπή υπέβαλε τροποποιημένη πρόταση στις 31 Ιουλίου 1996.
3. Στις 29 Απριλίου 1997, το Συμβούλιο καθόρισε την κοινή του θέση σύμφωνα με το άρθρο 189 Β της συνθήκης.

II. ΣΤΟΧΟΣ

Η πρόταση της Επιτροπής αποτελεί το πρώτο στάδιο μιας πολιτικής που αποσκοπεί στην ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς και στην ανάπτυξη των κοινοτικών ταχυδρομικών υπηρεσιών. Μέσα στα πλαίσια αυτά, η πρόταση αποσκοπεί στην εισαγωγή εναρμονισμένων διατάξεων σχετικά με την καθολική υπηρεσία και τις πιθανές ταχυδρομικές υπηρεσίες που θα ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα στους φορείς της καθολικής υπηρεσίας καθώς και σχετικά με τη βελτίωση της ποιότητας των υπηρεσιών, την προαγωγή της τυποποίησης και ορισμένα συναφή ζητήματα.

III. ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΘΕΣΗΣ**1. Γενικές παρατηρήσεις**

Σε γενικές γραμμές, το Συμβούλιο δέχεται στην κοινή του θέση το στόχο και το πεδίο εφαρμογής που προτείνει η Επιτροπή για την οδηγία αυτή (άρθρο 1 της πρότασης). Όσον αφορά τις κεντρικές διατάξεις για τον τομέα που ανατίθεται κατ' αποκλειστικότητα, το Συμβούλιο που συζητείται τις ανησυχίες που εξέφρασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σε πολλές από τις τροπολογίες του, προτίμησε να ακολουθήσει μια συντετότερη πορεία από αυτή που προέβλεψε η Επιτροπή. Μέσα στα πλαίσια αυτά, προσπάθησε να συμβιβάσει, ακολουθώντας το πνεύμα του ψηφίσματος της 7ης Φεβρουαρίου 1994, την προαγωγή της σταδιακής και ελεγχόμενης ελευθέρωσης του ταχυδρομικού τομέα με την εγγύηση της διαρκούς παροχής της καθολικής υπηρεσίας. Θεωρεί, εξάλλου, σκόπιμο να διευρυνθούν ή να διευκρινιστούν ορισμένες σημαντικές διατάξεις που αποσκοπούν στην εγκαθίδρυση του αναγκαίου πλαισίου για την εξέλιξη του ταχυδρομικού τομέα και ειδικότερα οι διατάξεις σχετικά με τις αρχές τιμολόγησης, τη διαφάνεια των λογαριασμών και τις προϋποθέσεις παροχής των μη αποκλειστικών υπηρεσιών.

Στα σημεία που τροποποίησε την πρόταση της Επιτροπής καθώς και στη στάση του έναντι των τροπολογιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο είχε επίσης ως γνώμονα τα ακόλουθα μελήματα:

- να διευκρινιστεί το πεδίο εφαρμογής ορισμένων διατάξεων,
- να καθιερωθεί μεγαλύτερη ευελιξία για τα κράτη μέλη, ώστε να λαμβάνεται υπόψη η ποικιλομορφία των εθνικών καταστάσεων,
- να αποσαφηνιστεί η διατύπωση της οδηγίας και να βελτιωθεί η παρουσίασή της.

Όσον αφορά τις τροπολογίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, το Συμβούλιο δέχτηκε, σε πολλές περιπτώσεις, τη θέση της Επιτροπής όπως έχει διατυπωθεί στην τροποποιημένη πρότασή της.

2. Ειδικές παρατηρήσεις

(Αν δεν υπάρχει αντίθετη μνεία, οι παραπομπές αφορούν το κείμενο της κοινής θέσης)

- i) Για τους προαναφερόμενους λόγους, το Συμβούλιο επέφερε με την κοινή του θέση τις ακόλουθες κύριες τροποποιήσεις στην πρόταση της Επιτροπής, η οποία δέχτηκε τις τροποποιήσεις αυτές.

Ορισμοί (άρθρο 2)

Γενικά, οι ορισμοί προσαρμόστηκαν για να ληφθούν υπόψη οι εργασίες της ευρωπαϊκής επιτροπής για την ταχυδρομική ρύθμιση (CERP) στα πλαίσια της ευρωπαϊκής διάσκεψης υπηρεσιών ταχυδρομείων και τηλεπικοινωνιών (CEPT). Εξάλλου προστέθηκαν ή καταργήθηκαν κάποιοι ορισμοί για λόγους συνοχής με το κείμενο της οδηγίας. Μεταξύ των σημαντικότερων μεταβολών, θα πρέπει να σημειωθεί η προσθήκη των ορισμών σχετικά με τις «άδειες» και τις «βασικές απαιτήσεις», καθώς και οι τροποποιήσεις σχετικά με τον ορισμό του «διαφημιστικού ταχυδρομείου».

Πεδίο εφαρμογής της καθολικής υπηρεσίας (άρθρο 3)

Προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορετικές εθνικές καταστάσεις, το Συμβούλιο επιθυμεί να εισαχθεί μεγαλύτερη ευελιξία σ' αυτό το άρθρο σε σχέση με την πρόταση της Επιτροπής, ειδικότερα όσον αφορά:

- την αξιολόγηση εκ μέρους των εθνικών ρυθμιστικών αρχών ενδεχόμενων παρεκκλίσεων σε σχέση με τη συχνότητα των παροχών και τη διανομή κατ' οίκον,
- τον καθορισμό βάρους 10 κιλών για τα ταχυδρομικά δέματα, με την επιφύλαξη της δυνατότητας των αρμόδιων ρυθμιστικών αρχών να αυξάνουν το όριο μέχρι τα 20 κιλά, υπό τον όρο ότι η διανομή των δεμάτων αυτών θα πρέπει να διασφαλίζεται και στις ενδοκοινοτικές σχέσεις.

Θα πρέπει εξάλλου να υπογραμμιστεί ότι αφενός, η κάλυψη της ταχυδρομικής διαλογής μνημονεύεται ήδη ρητά και αφετέρου, ότι η απαίτηση της μονιμότητας της καθολικής υπηρεσίας που αναφερόταν στο άρθρο 7 της πρότασης της Επιτροπής περιλαμβάνεται ήδη στο άρθρο 3 και στο άρθρο 5 της κοινής θέσης.

Απαιτήσεις για τις παροχές της καθολικής υπηρεσίας (άρθρο 5)

Με το νέο ορισμό των «βασικών απαιτήσεων», οι απαιτήσεις αυτές επεκτάθηκαν στην ασφάλεια του δικτύου, στην προστασία των δεδομένων (στο πνεύμα της τροπολογίας αριθ. 38 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου), στο περιβάλλον και στη χωροταξία. Η νέα παράγραφος 2 προβλέπει τη δυνατότητα των κρατών μελών να επιβάλλουν και άλλες απαιτήσεις που αφορούν το δημόσιο συμφέρον και αναγνωρίζονται από τη συνθήκη και ειδικότερα τα άρθρα 36 και 56.

Εναρμόνιση των υπηρεσιών που μπορούν να ανατίθενται κατ' αποκλειστικότητα (άρθρα 7 και 8)

Κατά γενικό κανόνα, όσον αφορά τις κεντρικές διατάξεις της οδηγίας, το Συμβούλιο απέκλινε από την τροποποιημένη πρόταση της Επιτροπής και δέχτηκε, αν και με διαφορετική διατύπωση, τις ανησυχίες που εξέφρασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ιδίως στη σειρά τροπολογιών αριθ. 16, 17, 18, 19, 20, 28, 40 και 54. Σύμφωνα με τον πολιτικό συμβιβασμό στον οποίο κατέληξε το Συμβούλιο, το άρθρο 7 προβλέπει ιδίως τη δυνατότητα αποκλειστικής ανάθεσης του διασυνοριακού και του διαφημιστικού ταχυδρομείου, υπό την προϋπόθεση ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο θα κληθούν να αποφασίσουν πριν από την 1η Ιανουαρίου 2000, με τη διαδικασία της συναπόφασης και με βάση πρόταση που θα υποβάλει η Επιτροπή πριν από το τέλος του 1998 σχετικά με τη συνέχιση της σταδιακής και ελεγχόμενης ελευθέρωσης της ταχυδρομικής αγοράς. Η απόφαση αυτή που θα λαμβάνει υπόψη την οικονομική, κοινωνική και τεχνολογική εξέλιξη θα έχει στόχο την ελευθέρωση του διασυνοριακού και διαφημιστικού ταχυδρομείου καθώς και την περαιτέρω αναθεώρηση των ορίων τιμών και βάρους με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 2003. Εξάλλου, στο άρθρο διευκρινίζεται ότι η ανταλλαγή εγγράφων δεν ανατίθεται κατ' αποκλειστικότητα.

Εξάλλου, προκειμένου, ιδίως να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις της δημόσιας δράσης και της επίπτωσης των ορίων τιμών που προβλέπονται στο άρθρο 7, το Συμβούλιο περιέλαβε στο άρθρο 8 ένα από τα ουσιώδη στοιχεία της τροπολογίας αριθ. 41 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου διευκρινίζοντας ότι τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να οργανώσουν την υπηρεσία συστημένων στα πλαίσια δικαστικών ή διοικητικών διαδικασιών.

Παροχή μη αποκλειστικών υπηρεσιών (άρθρο 9)

Σε συνδυασμό με τον ορισμό των «αδειών» που εισάγεται στο άρθρο 2 της κοινής θέσης, το Συμβούλιο πιστεύει ότι σε αυτό το άρθρο πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ υπηρεσιών που εμπίπτουν ή όχι στην καθολική υπηρεσία, υπό τον όρο ότι τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέψουν το δεσμευτικότερο σύστημα άδειας μόνον στην πρώτη περίπτωση. Επιπλέον, στις απαιτήσεις στις οποίες υπόκεινται οι διαδικασίες, προστέθηκε η σαφής σύνδεση με την τήρηση των βασικών απαιτήσεων και την αρχή της αναλογικότητας.

Καταληκτικά τέλη (άρθρο 13)

Σε γενικές γραμμές, το κείμενο της κοινής θέσης είναι λεπτομερέστερα διατυπωμένο από το άρθρο 14 της πρότασης της Επιτροπής, ιδίως όσον αφορά τις αρχές που πρέπει να τηρούν οι συμφωνίες για τα καταληκτικά έξοδα που καταρτίζονται με τους φορείς της καθολικής υπηρεσίας. Το Συμβούλιο, ωστόσο δεν υπήρξε τόσο τολμηρό όσο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με την τροπολογία αριθ. 81, για τους λόγους που ανέπτυξε η Επιτροπή και συγκεκριμένα την ανάγκη να λαμβάνεται υπόψη η κύρια ευθύνη των φορέων όσον αφορά τα συστήματα τιμολόγησης, όπως το σύστημα καταληκτικών τελών καθώς και το γεγονός ότι σε ορισμένα κράτη μέλη τα τιμολόγια δεν έχουν άξονα το κόστος.

Διαφάνεια των λογαριασμών (άρθρα 14 και 15)

Η διατύπωση που δέχτηκε το Συμβούλιο για αυτά τα άρθρα βασίστηκε σε δύο ζητήματα που το απασχόλησαν. Το Συμβούλιο αφενός έκρινε ότι θα πρέπει να προβλεφθούν λεπτομερέστερες διατάξεις στον τομέα της αναλυτικής λογιστικής ώστε να παρακολουθείται η εξέλιξη των διαφορών ταχυδρομικών υπηρεσιών που παρέχει ο φορέας της καθολικής υπηρεσίας και να διασφαλίζεται καλύτερα έτσι η απαραίτητη εξέλιξη του ταχυδρομικού τομέα. Λαμβάνοντας υπόψη τα όσα προαναφέρθηκαν, το Συμβούλιο εξάλλου, πιστεύει ότι δεν είναι αναγκαίο να ληφθούν τολμηρότερα μέτρα πέρα από τους κοινοτικούς και εθνικούς κανόνες του κοινού δικαίου που εφαρμόζονται στους λογαριασμούς των εμπορικών εταιρειών και να επιβληθεί διαχωρισμός του ισολογισμού και του λογαριασμού κερδών και ζημιών αντιστοίχως για τις αποκλειστικές και τις μη αποκλειστικές υπηρεσίες, όπως προβλέπεται στην πρόταση της Επιτροπής.

Ποιοτικές προδιαγραφές για τις διασυνοριακές υπηρεσίες (άρθρα 16 και 18)

Στο άρθρο 16, το Συμβούλιο έκρινε ότι ο αρχικός καθορισμός των προδιαγραφών αυτών εναπόκειται στο νομοθέτη και όχι στην Επιτροπή, στην οποία ωστόσο ανατίθεται με τη βοήθεια της επιτροπής του άρθρου 21 να προσαρμόζει τις προδιαγραφές αυτές στην τεχνική πρόοδο ή στην εξέλιξη της αγοράς. Ως αρχική προδιαγραφή και προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι διαφορετικές καταστάσεις στην Κοινότητα, προέβλεψε στο παράρτημα της κοινής θέσης προδιαγραφές οι οποίες είναι κατά τι λιγότερο αυστηρές από τις προσωρινές προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στο άρθρο 18 της πρότασης της Επιτροπής. Έκρινε επίσης ότι θα πρέπει να προβλέπεται η δυνατότητα παρεκκλίσεων σε εξαιρετικές περιστάσεις, οι οποίες θα πρέπει να γνωστοποιούνται στην Επιτροπή. Επιπλέον στο κείμενο του άρθρου 18 προστέθηκε ότι οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές θα πρέπει να λαμβάνουν τα απαραίτητα διορθωτικά μέτρα, όπου αυτό είναι αναγκαίο.

Ποιοτικές προδιαγραφές για το εθνικό ταχυδρομείο (άρθρα 16 και 17)

Το Συμβούλιο επικύρωσε την πρόταση της Επιτροπής να ανατεθεί στα κράτη μέλη ο καθορισμός αυτών των προδιαγραφών, αλλά δεν δέχτηκε να αναγραφούν στην οδηγία ποιοτικοί στόχοι αριθμητικά καθορισμένοι. Έκρινε ότι η βελτίωση της ποιότητας θα προαχθεί απολύτως ικανοποιητικά, πρώτον, μέσω της απαίτησης συνοχής με τις προδιαγραφές που καθορίζονται για τις διακοινοτικές διασυνοριακές υπηρεσίες και,

δεύτερον, με την εισαγωγή στο άρθρο 17 μιας νέας διάταξης σύμφωνα με την οποία οι προδιαγραφές αυτές θα δημοσιεύονται σε κοινοτικό επίπεδο από την Επιτροπή.

Διακανονισμός των διαφορών και αποζημιώσεις (άρθρο 19)

Σχετικά με την εφαρμογή ενός συστήματος επιστροφής ή/και αποζημίωσης, το Συμβούλιο συμμερίζεται το στόχο που επιδιώκει η Επιτροπή στην πρότασή της και παράλληλα, εύχεται, σύμφωνα με το πνεύμα τμήματος της τροπολογίας αριθ. 50 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, να αφηθεί στα κράτη μέλη ένα περιθώριο ευελιξίας και να τους ζητηθεί να προβλέπουν ένα τέτοιο σύστημα όπου αυτό είναι δικαιολογημένο.

Επιτροπή (άρθρο 21)

Λαμβάνοντας υπόψη τις εκτελεστικές αρμοδιότητες που ανατίθενται στην Επιτροπή με την παρούσα οδηγία, το Συμβούλιο έκρινε σκόπιμο να αντικαταστήσει τη συμβουλευτική επιτροπή όπως προέβλεπε η πρόταση της Επιτροπής, από επιτροπή που θα λειτουργεί με τη διαδικασία τύπου IIIα.

Εθνική ρυθμιστική αρχή (άρθρο 22)

Λαμβάνοντας υπόψη τις πολυάριθμες πληροφορίες τις οποίες ήδη πρέπει να παρέχουν οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές στην Επιτροπή, ειδικότερα βάσει των άρθρων 6, 14, 17, 18 και 22, το Συμβούλιο έκρινε ότι προκειμένου να ελαφρυνθούν τα διοικητικά καθήκοντα αυτών των αρχών, δεν είναι σκόπιμο να διατηρηθεί σε αυτό το άρθρο η απαίτηση υποβολής ετήσιας έκθεσης.

Επανεξέταση (άρθρο 23)

Εκτιμώντας την πείρα που έχουν συσσωρεύσει οι υπηρεσίες της Επιτροπής και οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές και λαμβάνοντας υπόψη την επιτροπή του άρθρου 21, το Συμβούλιο δεν έκρινε αναγκαίο να δημιουργήσει παρατηρητήριο εμπειρογνομόνων που θα παρακολουθεί την εξέλιξη του τομέα, όπως είχε προτείνει η Επιτροπή.

ii) Όσον αφορά τις τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο ακολούθησε σε πολλές περιπτώσεις τη θέση της Επιτροπής όπως περιλαμβάνεται στην τροποποιημένη πρότασή της και συγκεκριμένα:

- συμπεριέλαβε στην κοινή του θέση (με ενδεχόμενες φραστικές τροποποιήσεις):
 - στο σύνολό τους τις τροπολογίες αριθ. 4, 9, 13, 21 και 57,
 - εν μέρει την τροπολογία αριθ. 1,
 - ως προς τη γενική αρχή, τις τροπολογίες αριθ. 15, 38, 39 (η Επιτροπή δέχτηκε την τελευταία αυτή τροπολογία στο σύνολό της) και 41 (δεύτερο τμήμα),
 - δεν συμπεριέλαβε τις τροπολογίες αριθ. 2, 3, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 14, 22, 23 (δεύτερο τμήμα), 24, 25, 29, 32, 33, 36, 37 (πρώτο και τρίτο τμήμα), 42, 43, 44, 45, 47, 50, 51, 52, 53, 58 και 81.

iii) Το Συμβούλιο αντίθετα δεν ακολούθησε τη θέση της Επιτροπής, όπως διατυπώνεται στην τροποποιημένη πρότασή της, όσον αφορά τις ακόλουθες τροπολογίες που πρότεινε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο:

Τροπολογίες που δέχτηκε το Συμβούλιο, όχι όμως και η Επιτροπή

Αντίθετα από την Επιτροπή, το Συμβούλιο δέχτηκε στην κοινή του θέση:

- την τροπολογία αριθ. 34 στο σύνολό της (με ελαφρά διαφορετική διατύπωση),
- εν μέρει τις τροπολογίες αριθ. 23 (πρώτο τμήμα), 35 και 41 (πρώτο τμήμα),
- ως προς τη γενική αρχή, τις τροπολογίες αριθ. 26, 31 και 49,
- εμμέσως, τη σειρά τροπολογιών σχετικά με τις αποκλειστικές υπηρεσίες και το χρονοδιάγραμμα ελευθέρωσης, συγκεκριμένα τις τροπολογίες αριθ. 16, 17, 18, 19, 20, 28, 40, 54 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [βλέπε ανωτέρω, στοιχείο i), τις παρατηρήσεις σχετικά με το άρθρο 7].

Τροπολογίες που δέχτηκε η Επιτροπή, όχι όμως και το Συμβούλιο

Τροπολογία αριθ. 27 (αιτιολογική παράγραφος 37 της πρότασης της Επιτροπής)

Το Συμβούλιο έκρινε ότι, μέσα στα πλαίσια της παρούσας οδηγίας, δεν είναι επιβεβλημένο να γίνει μνεία μελέτης όσον αφορά τη σκοπιμότητα έκδοσης γραμματοσήμων εκφρασμένων σε Εύρω.

Τροπολογία αριθ. 30 (αιτιολογική παράγραφος 41 της πρότασης της Επιτροπής)

Ως συμβιβαστική λύση μεταξύ της θέσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, όπως εκφράζεται στις τροπολογίες αριθ. 29 και 30 και της θέσης της Επιτροπής, το κείμενο της κοινής θέσης προβλέπει την κατάργηση της αιτιολογικής παραγράφου 40 και τη διατήρηση της αιτιολογικής παραγράφου 41 της πρότασης της Επιτροπής.

Τροπολογία αριθ. 37 (άρθρο 3)

Το δεύτερο τμήμα της τροπολογίας αυτής — της μόνης την οποία δέχεται η Επιτροπή — αναφέρεται στους όρους υπό τους οποίους οι εθνικές ρυθμιστικές αρχές μπορούν να παρεκκλίνουν από τη συχνότητα των παροχών της καθολικής υπηρεσίας που αναφέρεται σ' αυτό το άρθρο. Το Συμβούλιο από την πλευρά του έκρινε ότι η διάκριση των εξαιρετικών περιστάσεων ή γεωγραφικών συνθηκών, η οποία περιλαμβάνονταν στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, αποτελεί χρήσιμη διευκρίνιση που πρέπει να διατηρηθεί.

Τροπολογία αριθ. 48 (άρθρο 17)

Το Συμβούλιο δεν δέχτηκε την τροπολογία αυτή για τους λόγους που προαναφέρθηκαν στο σημείο i) άρθρο 17.

Τροπολογίες αριθ. 55 και 56 (άρθρο 23)

Η τροπολογία αριθ. 55 είναι άνευ αντικείμενου στην κοινή θέση λαμβάνοντας υπόψη τις προαναφερόμενες τροπολογίες σχετικά με το άρθρο 23 στο σημείο i).

Το Συμβούλιο βασιζόμενο στην αρχή ότι η Επιτροπή κατά τη σύνταξη της έκθεσής της θα λάβει υπόψη της τις εύλογες ανησυχίες που εξέφρασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο με την τροπολογία αριθ. 56, δεν έκρινε σκόπιμο να το ορίσει ρητά με την προσθήκη νέας παραγράφου.